

കൈരളം കൈരളം

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ രണ്ടാം സെഷനിൽ കേരളത്തിൽ നിന്ന
 സംബന്ധിച്ച നിരീക്ഷകർ തിരുവനന്തപുരം, തിരുവല്ലാ രൂപതകളുടെ
 വൈദികമേലധ്യക്ഷന്മാരോടുകൂടെ.

CHRISTHAVA KAHALAM

(An Organ of the Catholic Re-union Movement)

ഈ ലക്കത്തിൽ

പുറം

1. മംഗളാശംസ (കവിത)	— ചാതംമുട്ട്	273
2. പത്രാധിപർക്കുറിപ്പുകൾ.		274
3. വൈദികാഭ്യക്ഷനന്ദേശം		274
4. മാർ മാക്സിമോസ് വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിൽ — കരുവിള മാത്യു		281
5. സമുദായനിതിക്കു പേണ്ടിയുള്ള സമരം — എം. എം. വർക്കി, മൂക്കഞ്ചേരിൽ		283
6. വി. കുബ്ബാനയിൽ വിശ്വാസികളുടെ പങ്കാളിത്തം — ഹാ. വി. സക്കറിയ		286
7. ഉദിയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന കേരള സുറിയാനിക്കാരുടെ- റോമാസിറോസനവിധേയത്വം — വി. സി. ജോർജ്ജ്		289
8. പ്രസംഗപാക്കി — വ. ദി. ശ്രീ. പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ		293
9. വി. ബലിയും പരിശുദ്ധാത്മാവും — ജെ. പടിഞ്ഞാറേക്കരൂർ; പുനാ		295
10. വിദ്യാത്മികളുടെ പ്രേഷിതരൂപി — ജോസ് തച്ചിൽ, പുനാ		299
11. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ചില വിവരങ്ങൾ — സി. പി. മാത്യു. എം. ഏ.		302
12. മിഷൻ സൺഡേ പിരിവ്.		306
13. രൂപതാതിരൂപതാവാർത്തകൾ.	(കവർ)	

തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽനിന്നും പശ്ചിമജന്മപിരിമലയ്ക്കു സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി ഓഫ് സെൻറ് റിൾസൻറ് വിപോൾ കോൺ ഗ്രിഗേഷൻ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഉപരിപഠനാർത്ഥം കൊച്ചിയിൽനിന്നും റിമാനമാർഗ്ഗം പുറപ്പെട്ട 5 യുവാവികൾ.

ഇരിക്കുന്നവർ ഇടത്തുനിന്നും: മിസ്സ് റോസമ്മ സാമുവേൽ വകയാർ, തങ്കമ്മ തോമസ് കരുവാറ്റാ, മറിയമ്മ ജോർജ്ജ് പുലിയൂർ.

നില്ക്കുന്നവർ: സാരാമ്മ മത്തായി ചെങ്ങന്നൂർ, മറിയമ്മ വർഗ്ഗീസ് പുലിയൂർ.

(ഇവരെല്ലാംതന്നെ യാക്കോബായസഭയിൽനിന്നും കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു പുനരേക്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണ്.)

ചിമിസംഖ്യ മുൻകൂർ 2ക. 50ന. പ.

Chief Editor: Rt. Rev. Msgr. Philipose Ramban.

വിഭാഗങ്ങളിൽ 3ക. 50ന. പ.

Sub: „ Rev. Fr. Thomas Inchakalody.

ക്രൈസ്തവ കാഹളം

പുസ്തകം 22

ജനുവരി 1964

ലക്കം 9

ധന്യനാമദിനമംഗളം!

(ചാതംമുട്ട്)

മംഗളം! മംഗളമാദരപൂർവ്വകം
മംഗളം നേരുന്ന് ഞങ്ങൾ
മംഗളം! ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമനിക്കു
മംഗളം! വെങ്കട ധന്യാത്മൻ!!
തങ്കക്കുതിർ പ്രഭാപൂരം പരത്തി,യാ-
തങ്കമകരും കനക-

താരമായ് സത്യസഭാവാനിൽ സൗരയ്യ-
ഗാഠമേ, വാഴുക നീണാർ!!
യാതൊരു പുണ്യപുരുഷന്റെ ധന്യമാം
നാമമാണങ്ങളിന്നു,-
അപ്പദതാരിണ സൗരഭം ചേർത്തൊരാ-
പ്പൊൽപ്പദചാരിയാമുണ്ടു,
ധന്യമാം നാമദിനാഭാഷവേളയ്ക്കു
ധന്യവാദങ്ങളർപ്പിച്ചു!

പൂവിരിപ്പാതയ്ക്കുളെ വിരക്തമീ-
ജീവിത സൗരഭം വീശി,
കാൽവരിക്കുന്നിലെ സ്വർഗ്ഗപരിമള-
മാദവാളമെങ്ങും പരത്തി,
പൊന്നൊളി പുതുന്ന മംഗള രത്നമിരി-
ലെന്നുമിപ്പൊഴുപ്പുറമുനി,
പൊള്ളുന്ന ജീവിതവൈഷമ്യവേനലി-
ലുള്ളതുകിപ്പൊരിയുന്ന-
ജീവികൾക്കുശ്വാസ ശീതളമായ നത്-
കീടം സുരതതവായും,
തമ്മിലിടപഴകീടുന്നവക്കുള്ളിൽ
ചെമ്മേ കുടികൊണ്ടുളളി,
തങ്കക്കുതിർ പ്രഭാപൂരം പരത്തി,യാ-
തങ്കമകരും കനക-
താരമായ് സത്യസഭാവാനിൽ ധർമ്മത്തിൻ
സാരമേ, വാഴുക! നീണാർ!!

മംഗളം! വന്ദ്യപിതാവിനു മംഗളം!!
മംഗളം നേരുന്ന് മക്കൾ.

പത്രാധിപകൃതികൾ

നമ്മുടെ ആർച്ചബിഷപ്പ് തിരുമേനി

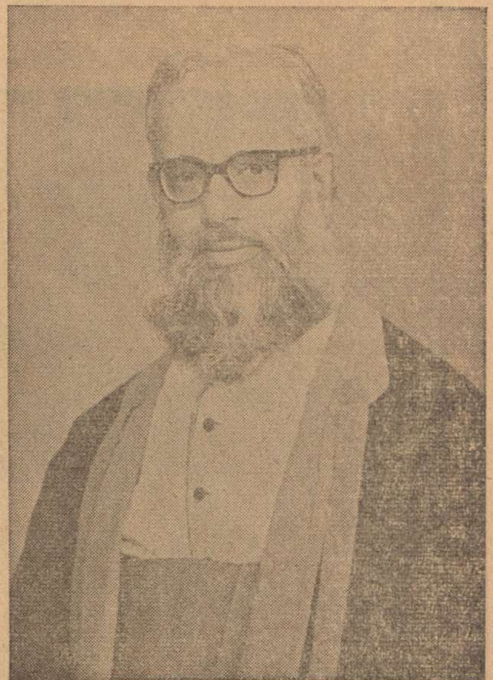
ഈ മാസിക ഞങ്ങളുടെ മാനുവരിക്കാരുടെ കൈകളിൽ എത്തുന്നത് ഒരു പക്ഷെ 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആയിരത്തേക്കാം. ജനുവരി 10 നിസ്സായിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ, തിരുവനന്തപുരം ആർച്ചബിഷപ്പ് ബനഡിക്റ്റ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നാമകാരണന്റെ, ഓർമ്മദിവസമാണ്. ഈ വിശിഷ്ട ദിവസത്തിൽ അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയ്ക്ക് "തെന്തെ പകാമളം" ആദരവും ആശംസകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ഇരുപതു മുളള ഭരണകാലം പുനരെകുപുണ്യമാനത്തിന് പൊതുവെ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും അടുത്തപ്പുറമായ വികസനത്തിന്റെ കാലമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അപമുഖമായ ദൈവാഗ്രഹവും സ്വഭാവലാളിത്യവുമാണ് തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിജയിപ്പിക്കുന്നതും ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും. അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ക്രിസ്തീയ സമീപനത്തിലും അശരണരോടുള്ള അനുകമ്പയിലും സാധാരണക്കാരോടുള്ള സമീപനത്തിലുമാണ് തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേക പൈതൃകം വ്യക്തമായിക്കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴിയായും സഭാകുപുണ്യമാനങ്ങളിലുള്ള പങ്കു മുഖവും അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തനഗുണങ്ങൾ വിസ്മയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ യുഗസമൂഹത്തിൽ അവിടുത്തെ ദൈവാഗ്രഹം സമൂഹമായി ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടുത്തെ ആത്മീയമക്കൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

* * * *

അനുഭവദാനം

തിരുവല്ലാ രൂപതാ വികാരിജനറാൾ വെ. റവ. മോൺ. മാത്യു നെടുങ്ങാട്ടിന് "ഡോമസ്റ്റിക് പ്രിളേറ" എന്ന ബഹുമതിയും, റവ.

ഫാദർ തോമസ് വടശ്ശേരിക്ക് "പേപ്പൽ ലേൺ ലൈയിൻ" എന്ന ബഹുമതിയും വ. മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നൽകിയിരിക്കുന്നു. തിരുവല്ലാ രൂപതാധ്യക്ഷൻ വ. ദി. ശ്രീ. സ. ഖാരിയാസ് മാർ അന്തോണിയോസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സെൻറു ജോൺസ് കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർ 16-ാം തീയതി മേച്ചാഞ്ഞ സ്ഥാനപിന്റേക്കാൾ ഒരു ദേശികമായി ഇവർക്ക് നൽകുകയുണ്ടായി.

വെ. റവ. മോൺ. മാത്യു നെടുങ്ങാട്ട്.

പുതിയ ബഹുമതി ലഭിച്ച ബഹുമാന്യ വൈദികരെ ഞങ്ങൾ ഹാർദ്ദമായി അനുഭവദാനം. റവ. മോൺ. മാത്യു നെടുങ്ങാട്ട് ദീർഘകാലമായി തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ വികാരി ജനറലായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നു പ്രാവശ്യം രൂപതാ അഡ്മിനിസ്ട്രേററായി അദ്ദേഹം ഭരണം നടത്തിയിട്ടു

ണ്ടു്. ശാന്തഗംഭീരനും, എതു സന്ദർഭത്തിലും സമചിത്തത പാലിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനുമായ പെ. ബ. മോൺസിഞ്ഞോറിന്റെ നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനം ദീർഘകാലത്തേക്ക് മലങ്കര സുറിയാനിരീതിക്കു ലഭിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പെ. റവ. ഫാദർ വടശ്ശേരിയുടെ ജീവിതം കേരളത്തിലെ പുനരൊഴുകുപ്രസ്ഥാനവുമായി അഭേദമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. മുപ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്; അവയെല്ലാം തന്നെ പുനരൊഴുകുപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച

റവ. ഫാദർ തോമസ് വടശ്ശേരി.

യെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളവയുമാണ്. പുനരൊഴുകുപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശതകാർക്കു ഇന്നും ബ. വടശ്ശേരിച്ചൻ ഒരു പേടിസ്വപ്നമാണ്! പണ്ഡിതനൈങ്കിലും സ്നേഹാസമ്പന്നനും വിനീതനുമായ പെ. മോൺസിഞ്ഞോറിന് തന്റെ വിദ്വേഷരീയ ശുശ്രൂഷ തുടരുന്നതിനുള്ള ആരോഗ്യവും ദീർഘായുസ്സും ലഭിക്കാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയഐക്യവാദം

ജനുവരി 18 മുതൽ 25 വരെ ക്രിസ്തീയ ഐക്യവാദമായി ലോകമെങ്ങും ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം നാം ഐക്യവാദം ആഘോഷിച്ചതിനുശേഷം ഇതുവരെയായി ഐക്യത്തിന്റെ പ്രവണതകൾ എല്ലായിടത്തും തന്നെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. സഭൈക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നിരന്തരമായ പ്രയത്നവും പ്രാർത്ഥനയും ഇന്നാവശ്യമാണ്. കത്തോലിക്കരിൽനിന്നു മറുക്കുവക്കു വന്നുപോയിരിക്കാവുന്ന ഇടർച്ചകളെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടുകയും, സഹകരണം സാദ്ധ്യമായ രംഗങ്ങളിൽ അകത്തോലിക്കരുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും, യേശുക്രിസ്തു ആഗ്രഹിച്ചതും പ്രാർത്ഥിച്ചതുമായ ഐക്യത്തിലേക്ക് എല്ലാവരും വഴിനടത്തപ്പെടേണ്ടതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണ് നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ചുമതല. ഈ വർഷത്തെ ഐക്യവാദത്തിൽ ഈ ചുമതലാനിർവ്വഹണത്തിനായി നമ്മേത്തന്നെ നമുക്ക് ഒരിക്കൽക്കൂടി പ്രതിജ്ഞിക്കാം.

For favours received

Inserted by

C. A. John,
Chamakalayil House, Elanthoor.

പ. കാതോലിക്കാ ബാവാതിരുമേനി

ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷമാണ് കേരളത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാതലവനായ മോറാൻ മാർ ബസേപ്പിയോസ് ഗീവർഗീസ് ഒന്നിയിൽ കാതോലിക്കാതിരുമേനി 1964 ജനുവരി 3-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച കാലം വെക്കുന്നത്. അൻപതു കൊല്ലം മെത്രാപ്പോലീത്തായായും 35 കൊല്ലം കാതോലിക്കായായും അദ്ദേഹം

തന്റെ സഭയെ നയിച്ചു. വ്യവഹാരത്തിന്റെ മരുഭൂമിയിൽ കൂടെയും മത്സരങ്ങളുടെ താഴ്വരകളിൽ കൂടെയും സഞ്ചരിച്ച ശേഷം വിജയത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും കവാടത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. നോമ്പിലും നമസ്കാരത്തിലും സഭയുടെ ആചാരങ്ങളിലുമുള്ള കർശനമായ വൃതനിഷ്ഠ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ ഭാരതീരിഞ്ഞ നീക്കങ്ങളെ നോക്കിപ്പോയിന്റെ പാതയിൽ പുരോഗമിക്കണമെന്നും കാതോലിക്കാ ബാവാതിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിൽ ഞങ്ങൾ പങ്കുകൊള്ളുകയും, കാതോലിക്കാ ബാവാ

തിരുമേനിയുടെ ആത്മാവിനു നിത്യശാധനം ലഭിക്കാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സുറിയാനി പണ്ഡിതനും, പക്ഷമതിയും, സഭൈക്യതയുറപ്പായ പുതിയ കാതോലിക്കാ ബാവാതിരുമേനിക്ക് സർവ്വവിധ നന്മകളും ഞങ്ങൾ നേരുന്നു.

രണ്ടുതരം കത്തോലിക്കർ

(A. A.)

കാർഡിനൽ ന്യൂമാറൈക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വസ്തസുഹൃത്തും സമപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന വില്യം ഫേബറിനെക്കുറിച്ചും, പ്രസിദ്ധ ചിന്തകനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായിരുന്ന റോണാൾഡ് നോക്സ് ചെയ്ത ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രകടിപ്പിച്ച ഒരഭിപ്രായമാണിത്: “ന്യൂമാറും ഫേബറും രണ്ടുതരം കത്തോലിക്കരായിരുന്നു എന്നു പറയാം. അവരുടെ ഗണത്തിൽ പ്പെട്ടവർ ഇന്നും സഭയിലുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടർ (ഫേബറിനെപ്പോലുള്ളവർ) ഭക്തിപ്രകടനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സഭാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ദൈവമാതാവിനും പരിശുദ്ധന്മാർക്കും പുതിയ പുതിയ ബഹുമതികൾ നൽകാൻ അവർ ശുഷ്കാന്തി പ്രദർശിപ്പിക്കും. സ

ഭാധികാരികളുടെ അധികാരസീമ വലുതാക്കുന്നതിനും അവർ സജ്ജനങ്ങളാക്കെ പരിശ്രമിക്കും.

രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ (ന്യൂമാറൈപ്പോലുള്ളവർ) പുരാതന രേഖകളിലും പാരമ്പര്യത്തിലും കറുപ്പുനിറക്കൊണ്ട്, സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളിലും ഭക്തിപ്രകടനങ്ങളിലും അതിശയോക്തിപരമായ ഒന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ജാഗ്രതയോടുകൂടും. ഒന്നാമത്തെ കൂട്ടരുടെ ശുഷ്കാന്തിയെ ഇവർ അപ്പം സംശയത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും ഇവർ കൂടുതൽ വിമർശന മനസ്സാക്കിയുള്ളവരുമായിരിക്കും. മാനുഷികമായ നിലയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും സമഭാവനയും സമപ്രവർത്തനവും സഭാശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിന് ആവശ്യമത്രേ”.

സഭയുടെ നവോത്ഥാനം

(ഇൻഡ്യയിലെ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സംയുക്ത ഇടയലേഖനം)

“സുന്നഹദോസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ സമ്മേളനം സമാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഒന്നുപേർന്ന് ഈ സന്ദേശം നിങ്ങൾക്കയയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ ലോകത്തിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരോടും പേർന്ന് കഴിഞ്ഞ സെപ്റ്റംബർ 29-ാം തീയതി മുതൽ ഡിസംബർ 4-ാം തീയതി വരെ സുന്നഹദോസിൽ സമ്മേളിച്ചു വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് സഭ വഴിയായി നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ദൈവവചനത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. ഭാഗ്യസ്മരണാർഹമായ 23-ാം യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ ഈ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഇപ്പോൾ വിജയപൂർവ്വം നമ്മെ ഭരിക്കുന്ന ആറാം പൗലസ് മാർപ്പാപ്പാ അതു തുടരുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു. ഈ സുന്നഹദോസിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളാകട്ടെ തിരുസഭയുടെ ജീവൻ നവീകരിക്കുക, ക്രിസ്തീയൈക്യം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുക, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും സഭയുടെയും സന്ദേശം ആധുനിക ലോകത്തിൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി പ്രഖ്യാപിക്കുക എന്നിവയാണ്. സാമൂഹികസഭയെ സംബന്ധിച്ചും പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ണു എന്തെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഞങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു് ഓരോ ദിവസവും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലും തുറഗത്തിലും ഞങ്ങളോടു് യോജിച്ചിരുന്ന നിങ്ങളോടു് ഞങ്ങൾ നന്ദി പറയുന്നു.

തിരുസഭ, മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം,

ഐക്യം

രണ്ടാം സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രധാന പാനവിഷയം തിരുസഭ, വൈദികാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം,

ക്രിസ്തീയൈക്യം എന്നീ മൂന്നു വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. ഇവയെപ്പറ്റി അന്ത്യതീരുമാനങ്ങൾ ആയിട്ടില്ലെങ്കിലും പർച്ചാവിഷയങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരത്മത്തിൽ ‘തിരുസഭ’ എല്ലാ പർച്ചകളുടെയും കേന്ദ്രമായിരുന്നു. സഭയുടെ മഹസൂത്തിലേക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം കൂടുതലായി പ്രവേശിക്കേണ്ടതു് എത്രയോ ആവശ്യമാണ്! ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിൽ നമ്മെ തന്റെ സ്വന്തജനമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. തന്റെ ശുശ്രൂഷകർ വഴിയായി നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. മെത്രാന്മാർവഴിയായി നമ്മെ ഭരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു വഴിയായി നമ്മെ തന്നോടു് യോജിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവികസ്നേഹത്തിന്റെ ഗാഢമായ ബന്ധനംവഴി നമ്മെ പരസ്പരം ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു. നിത്യമഹിമയുടെ പ്രത്യംശമായി നമ്മെ മുദ്രകത്തിയിരിക്കുന്നു—നാം ദൈവമക്കളായിരിക്കുകയാൽ ക്രിസ്തീയമായ നമ്മുടെ വിളിക്ക് അനുയോജ്യമായവിധം ജീവിക്കുവാൻ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു—ഭവനത്തിലാകട്ടെ സമുദായത്തിലാകട്ടെ നമ്മുടെ ജ്ഞാനസ്താനത്തിലെ വൃത്തങ്ങളോടു് വിശ്വസ്തരായി ഓരോ ദിവസവും ജീവിക്കുന്നതിനുതന്നെ.

മനുഷ്യർ ദൈവത്തെയും ദൈവനിയമങ്ങളെയും ദൈവസ്നേഹത്തെയും മറന്ന് നാശിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ലോകായുതികന്മാരായിത്തീരുന്ന ഈ കാലയളവിൽ സഭയുടെ ഈ സന്ദേശം സർവ്വലോകത്തിനും ഏറ്റവും അധികം പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ മാതൃദേശീയീയ്ക്ക് ഈ സന്ദേശത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ “ഘെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം” എന്ന സംബോധന ചെയ്തതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു നൂനപക്ഷമാണ് എന്നു വരി

കിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശവും ചുമതലയും നമ്മുടെതാണ്. ഇൻഡ്യ വളരെ അധികം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പഴയ സാമൂഹ്യ പാരമ്പര്യങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പട്ടണങ്ങളിലെ ജീവിതത്തെ മാത്രമല്ല ഉയർന്ന വരുന്ന തലമുറയുടെ മനസ്സിലെയെ ആകമാനം ഒരു പുതിയ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി കരുപ്പിടിപ്പിക്കുകയാണ്. ദാരിദ്ര്യം, രോഗം, അലസത, അനൈക്യം എന്നിവയേപ്പോലെയല്ലാത്ത ഒരു യുദ്ധം നാം ചെയ്യുകയാണ്. തൻനിമിത്തം ബുദ്ധിയോടും ധൈര്യത്തോടും ഭാവി ഭാരതത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും സഹകരണം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വോപരി ദൈവസഹായമാണ് നമുക്കാവശ്യം. അങ്ങനെ നമ്മുടെ നമ്മെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ നിയമം നമ്മെ നയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും അങ്ങനെ സ്നേഹം നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും വേണം. നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ദൈവനിയമത്തിനും സ്നേഹത്തിനും സാക്ഷികളായിരിക്കുക, ഇടയന്മാരുടെയും വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും ഇടയിൽ മാത്രമല്ല എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും സാമൂഹ്യവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവത്വം നാം മാതൃകയായിരിക്കുക, ക്രിസ്ത്യാനികളും അക്രൈസ്തവരായ എല്ലാവരുടെയും നേരെ യഥാർത്ഥമായ സ്നേഹവായ്പ്പോടെ ജീവിക്കുക ഇവയെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നുള്ള നിലയിൽ പ്രശസ്തമായ നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്. വൈദികാഭ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെപ്പറ്റി സുന്നഹദോസ് ദീർഘമായി പ്രതിപാദിച്ചു. അതിന്റെ കാരണം നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. വൈദികാഭ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഊന്നിപ്പറയുമ്പോൾ മാർഗ്ഗാപായയുടെ പൂർണ്ണവും പരമമായ അധികാരത്തിന് എന്തെങ്കിലും ഭംഗമുണ്ടാകുമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാരണം, പരമാധികാരം സ്ഥാപിച്ച നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് സഭ പട്ടാമ്പലിന്റെ പിൻസാമികളുടെ കീഴിൽ എന്നും ഐ

ക്യൂം കണ്ടെത്തണമെന്നുള്ളതു്. പിതാക്കന്മാർ ഇതിന് എതിരായി നില്ക്കുമെന്ന് കരുതേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ കേന്ദ്രത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണാധികാരം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുമൂലം ഓരോ രാജ്യത്തും വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കരുതെന്നില്ല. ഭാരതത്തിലാണെങ്കിൽ നമുക്ക് പ്രത്യേക ചുമതലകളും പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ട്. അവ മററാക്കം പരിശുദ്ധപിതാവിനു തന്നെയും വിട്ടൊഴിഞ്ഞു് സ്വസ്ഥമായിരിപ്പാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. കാരണം നമ്മുടെ ചുമതലകളെ നേരിടുവാനും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ഉത്സാഹത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാനും ദൈവം നമ്മോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സകലവും സ്ഥലത്തുള്ള വൈദികാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ചെയ്യണമെന്നാണ്. വൈദികസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം ശരിയായും പൂർണ്ണമായും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് ഇതിനാവശ്യമാണ്. ഒരു മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപതയിലും മെത്രാന്മാർ അവരവരുടെ സഭാമണ്ഡലങ്ങളിൽ വഴിയായി തങ്ങളുടെ സ്വന്ത രാജ്യങ്ങളിലും സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുവരുന്നു.

വിശ്വാസികൾ

എന്നാൽ വൈദികാഭ്യക്ഷന്മാരും വൈദികരും മാത്രമല്ല സഭയുടെ ജീവിതത്തിന് ഉത്തരവാദികൾ. അത്മായക്കാർക്ക് സഭയിലും ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലുമുള്ള കടമകളെപ്പറ്റി സുന്നഹദോസ് സുദീർഘം ചർച്ച ചെയ്തു. വാത്സല്യസഹോദരങ്ങളു, നിങ്ങൾക്കുള്ള ചുമതല പ്രധാനമായി രണ്ടാണ്: നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനുള്ളവരാണ്. നിങ്ങൾ ജ്ഞാനസ്ഥാനത്തിന്റെ മുദ്ര പ്രാപിച്ചു; പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു; ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നു. അതേ സമയം നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽക്കൂടി ക്രിസ്തു നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിലും ദിനചക്രങ്ങളിലും സന്നിഹിതനാകുന്നു. നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതായ ലോകത്തോടു് നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളാണ്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം വഴി സഭയുടെ ദൗത്യം ലോകത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദ

മാകണം. നിങ്ങളെ കൂടാതെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം നമ്മുടെ രാജ്യവാസികളിൽ അനേകർക്കും അജ്ഞാതമായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ഈ രാജ്യതരത്തിലുള്ള ദൈവവിളിക്ക് യോഗ്യമായി നിങ്ങൾ ജീവിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾക്ക് യോജിച്ചുവണ്ണം ദൈവവചനത്തിലുള്ള അടിയറച്ച വിശ്വാസത്തോടും അചഞ്ചലവും അജയ്യവുമായ ശരണത്തോടും, പ്രപഞ്ചത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന സ്നേഹത്തോടും നിങ്ങൾ ജീവിക്കണം. കൂടാതെ കൂടെ സ്വീകരണം, പ്രാർത്ഥനയും ത്യാഗവും നിറഞ്ഞ ജീവിതം ദൈവകല്പനയുടെ വിശ്വസ്തമായ നിർവ്വഹണം ഇവ വഴി നിങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയം തന്നെ നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തോടുള്ള നിങ്ങളുടെ കടമയും നിങ്ങൾക്കു ശരിയായി ബോധ്യമാകണം. യേശുത്തോടെ നിങ്ങളുടെ ചുമതലകളെ എന്തെടുക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ തന്നെ മുൻകൈ എടുക്കുവാൻ മടിക്കരുത്; എന്നാൽ എപ്പോഴും യഥാർത്ഥ സേവനത്തിന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും ആത്മാവാൽ നിങ്ങൾ ഭരിക്കപ്പെടണം. “നിങ്ങളിൽ വലിയവനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ സേവകൻ ആകണം.” എന്നുള്ള നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ വചസ്സുകൾ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. സേവിക്കപ്പെടുവാനല്ല പിന്നെയോ മറുത്തവർക്ക് സേവനം ചെയ്യുവാനായി വന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക നിങ്ങൾ അനുകരിക്കുവിൻ. (മത്തായി 20,25-28)

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല സുന്നഹദോസ് ചിന്തിച്ചത്. എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒന്നാകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ക്രൈസ്തവലോകത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണല്ലോ. വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ബസിലിക്കായിൽ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും മെത്രാന്മാർ, എല്ലാമനുഷ്യരും ഒന്നാകണമെന്നും അനേക നൂറ്റാണ്ടുതെങ്ങിനതെക്കും വളരെയധികം തെറ്റിയാരണകൾക്കും കലഹങ്ങൾക്കും ശേഷം നാമെല്ലാം ഒന്നുകൂടി അടുക്കണമെന്നുള്ള സഭയുടെയും സഭാപരി യേശു

ക്രിസ്തുവിന്റെയും ആഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി ശക്തിമത്തായി പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ദൈവാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യം ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി. വൈദികാഭ്യുക്ഷന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കഴിവുള്ളിടത്തൊക്കെയും എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും സഹകരണം പുലർത്തുന്നതിന് ശ്രമിക്കണം. ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള പരിശ്രമവും എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രാർത്ഥനയും വഴി ശാന്തമായും എന്നാൽ സുനിശ്ചിതമായും ദൈവതിരുമനസ്സ് നിരവേറുകയും ഒരിടയന്റെ കീഴിൽ നാം ഒരാട്ടിൻകൂട്ടമായി തീരുകയും ചെയ്യട്ടെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഭിന്നത നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളായ അനേകർക്കോടി അക്രൈസ്തവർക്ക് ഉരുപ്പിൻ കാരണമാകയാൽ ഇൻഡ്യയിൽ ക്രിസ്തീയ ഐക്യം വിശേഷവിധിമായി ആവശ്യമാണ്. ആകയാൽ മടങ്ങാതെ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇൻഡ്യയിൽ ആകമാനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഐക്യസഭയെ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പരമരഹസ്യം നിറവേറുന്നതുവരെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് സ്വസ്ഥതയുണ്ടാകരുത്. ഐക്യത്തിനായുള്ള നമ്മുടെ ഈ ആഗ്രഹത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനും അതു സാധിക്കുന്നതിനുമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും അകത്തോലിക്കാസഹോദരങ്ങളെയെല്ലാം ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും താല്പര്യപൂർവ്വം ക്ഷണിക്കുന്നു.

ദൈവാരാധന

വാത്സല്യ സഹോദരങ്ങളേ, മേല്പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സുന്നഹദോസ് പർച്ചകൾ നടത്തി. എന്നാൽ അവയെപ്പറ്റിയുള്ള അന്ത്യ തീരുമാനം ഇനിയുള്ള സമ്മേളനത്തിലേ നടക്കുകയുള്ളു. കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ ദൈവാരാധനയെപ്പറ്റി തീരുമാനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. അതു നിങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവാരാധനയെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം, ദൈവാരാധനയുടെ നവീകരണം ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൊതുനിയമങ്ങളും, വിശുദ്ധ കർബാന, കർബാനാനുഷ്ഠാനം, ഇതര കൂടാതെ, യാമനമസ്താരം, ദൈവാരാധനയിൽ സുന്ദരകലയ്ക്ക് പ്രത്യേകി

ച്ചു സംഗീതത്തിനുള്ള സ്ഥാനം ഇവയെപ്പറ്റി യുള്ള പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ രേഖയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സുന്നഹദോസ് ഈ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവേ തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. വിശദാംശങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് തിരുസിംഹാസനവും വൈദികാഭ്യുഷണന്മാരുമാണ്. വ്യക്തികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ കൈകടത്തുവാൻ പാടില്ല.

ആരാധനയുടെ നവീകരണം സംബന്ധിച്ചു് ഒരു നിയമസംഹിത ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു് മാത്രം മതിയാകയില്ല. നമ്മെ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും പരസ്പരവും കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുക എന്ന താണല്ലോ ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഈ ഐക്യം വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ അതായതു് ബലിപീഠത്തിന്റെ ചുറ്റും നാം ഒരുമിച്ചുകൂടി യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനിലും മരണത്തിലും ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിലും പങ്കുകൊള്ളുന്ന ആ മഹനീയ സന്ദർഭത്തിൽ നാം കണ്ടെത്തുകയും അനുഭവമാക്കുകയും വേണം. ഈ പുതിയ നിയമങ്ങൾ മൂലം കൂടുതൽ പ്രായോഗികമായും ബോധപൂർവ്വവും ഫലപ്രദമായ രീതിയിലും കൂടുതൽ ഭക്തിയോടുകൂടി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുവാനും, ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുവാനും എല്ലാവരും ഇടയാകുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ നമ്മുടെ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലും ഇടവകകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ചു യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും സ്ത്രീമതത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഗാനാലാപത്തിന്റെയും ഒരു നവോത്ഥാനം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയാകട്ടെ. ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സു് വരെയുള്ള മാസങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയ പരിശ്രമത്തിന്റെ കാലമായിരിക്കട്ടെ. ഈ നവീകരണം നമ്മുടെ ദിവ്യസനയുള്ള ജീവിതത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ ഇടയാകട്ടെ.

നമ്മുടെ സ്നേഹപിതാവായ ആറാം പൗലോസ് മാർഗ്ഗാപ്പാ സുന്നഹദോസിന്റെ രണ്ടാം സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനംചെയ്യുകൊണ്ടു് പാഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഈ നാഴിക

യിൽ ക്രിസ്തുവിനെ നമുക്കു സ്വീകരിക്കുകയും ലോകത്തിന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം. ക്രിസ്തുവാകുന്നു നമ്മുടെ ആരംഭം; ക്രിസ്തുവാകുന്നു നമ്മുടെ ജീവനും നായകനും; ക്രിസ്തുവാകുന്നു നമ്മുടെ പ്രത്യാശയും അന്ത്യവും!

സുന്നഹദോസിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടം അവസാനിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊത്തു സന്ദേശം ഇതാകുന്നു. നാം ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരാകുന്നു. അങ്ങിലുള്ള വിശ്വാസം നമുക്കു് നവീകരിക്കാം; അങ്ങേയ്ക്കു് വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം സേവനം ചെയ്യുന്നതിനു് നമുക്കു് വാഗ്ദാനം ചെയ്താം; ക്രിസ്തു നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു്; ക്രിസ്തു സഭ വഴിയായി നമ്മെ നടത്തുന്നു. അങ്ങേ പെട്ടിലും ലോകത്തിന്നു നല്ല വാൻ അവിടുന്ന് നമ്മോടു് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അങ്ങിൽ നാമെല്ലാം ഒന്നാകുന്നു. അങ്ങിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാരം വഹിക്കുവാനുള്ള ശക്തി നാം കണ്ടെത്തുന്നു. അങ്ങിൽ നിത്യ മഹിമയുടെ പ്രത്യാശ നമുക്കു് നല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പ്രിയമാതാവായ പരിശുദ്ധ കന്യകാമാിയവും സുന്നഹദോസിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വി. യൗസേപ്പും ക്രിസ്തീയമായ നമ്മുടെ വിളി അനുസരിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

For favours received

Inserted by
A Firm believer,
Thelliyoor.

മാർ മാക്സിമോസ് വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിൽ

(കരുവിള മാതൃ)

[1962 ഒക്ടോബർ 23-ാം തീയതി കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസായ മാർ മാക്സിമോസ് വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിൽ അതിശ്രദ്ധയമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. സുന്നഹദോസിന്റെ 5-ാം ജനറൽ കോൺഗ്രിഗേഷൻ ആരാധനക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച പട്ടിണിത്തടയായിരുന്നു. ആരാധനക്രമപരിഷ്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് മാർ മാക്സിമോസ് നടത്തിയ സുധീരപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ സുന്നഹദോസിനകത്തും പുറത്തും വലിയ കൂപ്പാടുണ്ടാക്കി. ഈ അടുത്തകാലത്ത് പാരസ്ത്യരുകൾ കത്തോലിക്കാക്കളെക്കുറിച്ചും (The Eastern churches and catholic unity) എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പുസ്തകം കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുള്ള കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരായ വായനക്കാരിൽ വലിയ ഞെട്ടലും സൃഷ്ടിച്ചു കണ്ടു. ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും തിരുസഭാചരിത്രത്തിലും അഗാധപാണ്ഡിത്യമുള്ള ഒരാളാണ് മെൽക്കയിൻ റീത്തിന്റെയും, കിഴക്കുകൊള്ളയുടെയും എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസായ മാർ മാക്സിമോസ്. അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിന്റെ ആശയവിവരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു.]

ആരാധനക്രമത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഈ ഡ്രാഫ്റ്റ് പത്രിൻ റീത്തിനെ പരാമർശിച്ചുള്ളതാണെങ്കിലും പത്രിൻ റീത്തിലെ ലിറ്റർജിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പാരസ്ത്യപാത്രിയർക്കീസെന്ന നിലയിൽ, എനിക്കു പറയാൻ ഉണ്ടാകാത്ത കാര്യങ്ങൾ, ഞാനിവിടെ പറയുന്നത് അസംഗതമാവുകയില്ലല്ലോ. എന്റെ പരാമർശങ്ങൾ ഏറ്റവും സംക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഡ്രാഫ്റ്റിലെ 24-ാം നമ്പറിൽ പറയുന്ന ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ഭാഷയെക്കുറിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുള്ളൂ.

പൊതുവെ നോക്കിയാൽ, ഈ ഡ്രാഫ്റ്റ് വളരെയധികം പ്രശംസനീയമാണെന്നു പ്രമേയം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ, ഇതിലും ചില ഭേദഗതികൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പ്രസ്തുത ഭേദഗതികൾ വിഷയങ്ങളോടനുബന്ധപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ വരുത്തേണ്ടതുമാണ്. ഈ ഡ്രാഫ്റ്റ് തയ്യാറാക്കിയ കമ്മീഷൻ വേണ്ടത്ര അഭിനന്ദനത്തിനുള്ളവക ഇതിലുണ്ട്. കമ്മീഷൻ മാത്രമല്ല, ഇപ്പിധത്തിലൊരു ഡ്രാഫ്റ്റ് തയ്യാറാക്കാൻ പ്രോവാദനമളിയ ലിറ്റർജിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിനു പൊതുവായും ഇത് അഭിനന്ദനത്തിനു വക നൽകുന്നു.

‘പാരമ്പര്യ ആരാധനക്രമത്തിൽ പത്രിൻ ഭാഷ സുരക്ഷിക്കപ്പെടണം’ എന്ന്, 24-ാം നമ്പറിന്റെ തുടക്കത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പൊതുനിയമം വളരെയധികം കർശനമായ ഒന്നാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പത്രിൻ സഭയുടെ ആരാധനക്രമത്തിലും പഠനത്തിലും ഭരണനടപടികളിലും പത്രിൻ ഭാഷയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏതാണ്ടൊരുവിധം പരമോന്നതമായ ഈ സ്ഥാനം പാരസ്ത്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതിവിചിത്രതമാണ്. എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ ക്രിസ്തുനാഥൻ തന്റെ സമകാലീനഭാഷയോടു സംസാരിച്ചത്. ‘അവിടുന്ന് പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചതും തന്റെ ശ്രോതാക്കൾക്കു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു ഭാഷയിലായിരുന്നു. അത് അറമായ ഭാഷയായിരുന്നു. അപ്പസ്തോലന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും ഇതേ നിയമം തന്നെയാണു പിന്തുടർന്നത്’ അനുവർത്തിച്ചതും. തങ്ങളുടെ സംഘങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്കു ഗ്രാഹ്യമായ ഒരു ഭാഷയിൽ വി. ഗ്രന്ഥപാരായണം ചെയ്യുക, സഭീന്തരങ്ങൾ ആലപിക്കുക, പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുക, ‘അപ്പം മുറിക്കുക’ എന്നിവയൊക്കെ ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വിഭാവനം ചെയ്യാൻപോലും സാധ്യമായിരുന്നില്ല. വി. പാലോസ് അപ്പസ്തോലൻ വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: ‘ആത്മാ

വിൽ മാത്രം സ്നേഹം ചെയ്താൽ (അഗ്രാഹ്യമായ ഭാഷയിൽ) നിന്റെ സ്നേഹഗീതത്തിൽ നിരക്ഷരകക്ഷിയായ ഒരുവൻ എങ്ങനെ 'ആമ്മീൻ' എന്നു പറയും. നീ പറയുന്നതെന്തെന്ന് അവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലല്ലോ. നീ നസ്സംശയമായും ശരിക്കു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ, മറുവനമുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ എട്ടു ഭാഷയും എനിക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിന് നന്ദിപറയുന്നു. എങ്കിലും ദൈവാലയത്തിൽ അത്ഭുതബോധത്തോടെ അഞ്ചുവാക്കു പറയാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങനെ അനൂരെ പഠിപ്പിക്കാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അനുകാഷയീൽ പതിനായിരം പദങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനക്കാൾ എത്ര നന്നായിരുന്നു. (1കോരി. 14, 16-19) ഇന്നും ആരാധനയ്ക്കു പദ്ധതിയിടുന്നതുകൊണ്ടു കിലും ഒരു ഉതകാത്ത ലത്തീനെ താങ്ങി വാദകങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നവർ വി. അപ്പസ്തോലന്റെ വ്യക്തവും സമർത്ഥമായ പ്രസ്തുത ന്യായാക്കതികൾക്കു മുമ്പിൽ തലകനിക്കാതെ നില്പാമല്ല.

മാത്രമല്ല, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലംവരെ ഗ്രീക്കായിരുന്നു റോമൻസഭ ആരാധനയ്ക്കു പദ്ധതിച്ചുപോന്നത്. കാരണം, അന്നുക്കു ജനങ്ങളുടെ സംസാരഭാഷ അതായിരുന്നു. പിന്നീട്, ഗ്രീക്കു മാറി ലത്തീൻ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിന്റെയും കാരണം ലത്തീൻ ജനങ്ങളുടെ സംസാരഭാഷയായിത്തീർന്നു എന്നതാണ്. ഈ തത്വം അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ നാമെന്തിനു വിമുഖത കാട്ടണം?

പാരമ്പര്യസഭയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, ആദ്യകാലത്തെ അറമായീക്കിനും ഗ്രീക്കിനും ശേഷം ഈജിപ്ത് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ കോപ്റ്റിക് പ്രചാരത്തിൽ വന്നു. പിന്നീട് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടെ അറമായീക്കു വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്നെ ജോർജ്ജിയൻ, എത്തിയോപ്പിയൻ, അറബി, ഗോത്തിക്ക്, സ്പാഷ്വാനിക്ക് എന്നിങ്ങനെ വിവിധ ഭാഷകൾ ജനകീയഭാഷകളായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു.

പാരമ്പര്യസഭയിലാണെങ്കിൽ, മധ്യശതകകാലത്തു മാത്രമാണ്, യൂറോപ്പു മുഴുവൻ അടക്കി വാണ അപരിഷ്കൃതവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഭാഷകൾക്കു ബതലായി, ലത്തീൻ അവരോധിക്കപ്പെട്ടതും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതും. അങ്ങനെയാണ് ലത്തീൻ യൂറോപ്പിൽ പാരമ്പര്യസഭയുടെ ആരാധനക്രമത്തിലും ഔദ്യോഗികരണനടപടികളിലും വ്യാപകമായി കടന്നുകൂടിയത്.

പാരമ്പര്യസഭകളിൽ ആരാധനഭാഷയുടെ പ്രശ്നം ഒരു പ്രശ്നമെന്ന രീതിയിൽ ഒരു കാലത്തും പൊന്തിവന്നിട്ടില്ല. എന്തൊരു ഭാഷയും സാക്ഷാൽ ആരാധനാഭാഷയാണ്. "സകല ജനപദങ്ങളും കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കട്ടെ" എന്ന് സങ്കീർത്തനങ്ങൾക്കൊപ്പം ദൈവകീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കാനും സുവിശേഷം ഉദ്ഘോഷിക്കാനും ദിവ്യബലിർപ്പിക്കാനും എട്ടു ഭാഷയും ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. വിശ്വാസികളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവർഗ്രാഹ്യമായ ഒരു ഭാഷയിൽ ആരാധന നടത്തുക എന്ന പറഞ്ഞാൽ പാരമ്പര്യരായ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

ലത്തീൻ ഒരു ഉതകാത്തതാണ്. എന്നാൽ, സഭയോ സജീവമാണ്. വരപ്രസാദത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും വാഹനമായ ഭാഷ സജീവമായിരിക്കണം. ഭാഷ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അല്ലാതെ, മാലാഖമാർക്കു വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. ഒരു ഭാഷയും നമുക്കു പതിതമല്ല, പരിവർത്തമല്ല.

ലത്തീൻ റീത്തിൽ ദേശീയഭാഷകളെ ഉപയോഗത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്നത് വളരെ കരുതലോടെ വിചിന്തകർത്താവും അനുകൂലമായും വേണമെന്ന് നമ്മളെല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഒന്നാമതായിട്ട് എനിക്കു പറയാനുണ്ടുതീരുന്നത്: 24-ാം നമ്പറിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കർശന നിർദ്ദേശത്തിന്റെ കാഠിന്യം അല്പം മയപ്പെടുത്തണം. പാരമ്പര്യ ആരാധനക്രമത്തിൽ ലത്തീൻ ഭാഷ സൂരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു" എന്ന നിയമം "ലത്തീൻ റോമൻ റീത്തിന്റെ സ്വകീയവും ഔദ്യോഗികവുമായ ഭാഷയാകുന്നു" എന്ന തീരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്.

സമുദായ നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരം

(എം. എം. വർക്കി, മുക്കുളം)

അന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തെ ദാസൻ ആ ഫീസ് ഒരു യഥാർത്ഥ "കത്തോലിക്കാസെൻറർ" ആയിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും സർക്കാർകാര്യമായി വർത്തിക്കുന്നവരും കത്തോലിക്കരായ പ്രജാസഭാമെമ്പര്യരും നിയമസഭാമെമ്പര്യരും വന്നു സമ്മേളിച്ചിരുന്നതു ദാസൻ ആഫീസിലായിരുന്നു. അറക്കു പോലീസ് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും അവർ സാധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് അറുപതുവർഷങ്ങൾ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും ദാസൻ അതിന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വിവിധ ചിന്താഗതിക്കാരും ആദർശക്കാരായ കത്തോലിക്കാപ്രതിനിധികളെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും സൗകര്യമായ പ്രവർത്തനത്തിനും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും ദാസൻ സാധിച്ചിരുന്നു. തലസ്ഥാനനഗരീയിൽ ഇത്തരമൊരു ആഫീസിന്റെ ആവശ്യകത അനൗചിതമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അത്തരമൊരു സ്ഥാപനം ഇന്നില്ലാത്തതിന്റെ ദോഷം കുറച്ചൊന്നുമല്ല സമുദായം ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നതു്.

അന്ന് കത്തോലിക്കരുടെ അറകൾക്കുള്ള മുൻനിറുത്തി മഹാരാജാവിനും ദിവാൻജി

എന്നിരിക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കാര്യം ഇതാണ്: ആരാധനയ്ക്കു ദേശീയ ജീവൻ ഭാഷകൾ ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തു് ഉപയോഗിക്കണമെന്നോ, ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കും എഴുതാനും, എഴുതാൻ ഉപയോഗിക്കണമെന്നോ തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരം അതതു രാജ്യത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഗ്രസ്സിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം. ഈ ഡ്രാഫ്റ്റ്, ദേശീയഭാഷകളെ ഉപയോഗിക്കാനനുവദിക്കണമെന്ന പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽ നിർദ്ദേശം സമർപ്പിക്കാൻ മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഗ്രസ്സിനു ചുമതലയുണ്ടെന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ, അപ്രകാരമൊരു നിർദ്ദേശം ഉന്നയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മെത്രാന്മാർ കോൺഗ്രസ്സ് ചേരണം എന്ന് പറയുന്നില്ല. ഏതു നിർദ്ദേശവും ഉന്നയിക്കാൻ ഏതൊരു വിശ്വാ

ക്കും അനേകം മെത്രാന്മാരിലൂടെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ മിക്കതിന്റെയും ജന്മസ്ഥലം ദാസൻ ആഫീസാണ്. മെത്രാന്മാരിലൂടെ എഴുതിയുണ്ടാക്കുക, അതു ടൈപ്പു ചെയ്യിക്കുകയോ അച്ചടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുക, ഒപ്പിടേണ്ടവരേക്കൊണ്ടു് ഒപ്പിടുവിക്കുക, മെത്രാന്മാരിൽ സമർപ്പിക്കേണ്ട നിവേദനസംഘത്തെ യഥാർത്ഥം നയിക്കുക മുതലായ ജോലികൾ മാത്രമല്ല ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു്. മെത്രാന്മാരിലൊരു അഭ്യർത്ഥനകൾക്കു് അനുകൂലമായ ഒരു അനുമതിക്കു് സൂചിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അന്നുദാ മുതൽ ഇത്തരവുള്ളതിൽ ലേഖനങ്ങളെഴുതിക്കുക, നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും സമുദായാംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അനുഭാവനിവേദനങ്ങൾ അയപ്പിക്കുക മുതലായതു് അന്ന് ആവശ്യമായിരുന്നു. അറിവുതന്നെ മുഷിഞ്ഞിരുന്ന ചെയ്യേണ്ട തീരുമാനിച്ച ജോലികൾക്കൊണ്ടു് രാത്രിയെപ്പോലും പകലാക്കേണ്ടിവന്ന അധ്വാനങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല.

അന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട നിരവധി അതിപ്രധാനവിഷയങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു കത്തോലിക്കനെ ജഡ്ജിയായി നിയമിച്ചുകിട്ടുകയെന്നതായിരുന്നു. റാവുബഹദൂർ മുത്തുനായകംപിള്ള ഹൈക്കോട

തിയിൽ അധികാരമുണ്ടു്. എന്നാൽ, മെത്രാന്മാരുടെ സംഘത്തിനു വെറുതെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കാൻ മാത്രമല്ല, പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ, തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനും അധികാരമുണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് ഡ്രാഫ്റ്റിന്റെ 24-ാം നമ്പറിൽ 6 മുതൽ 19 വരെയുള്ള വരികൾ താഴെപ്പറയും വിധം ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെടണം. "ആരാധനയ്ക്കു ദേശീയഭാഷകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ രീതിയും വ്യാപ്തിയും തീരുമാനിക്കുക ഓരോ രാജ്യത്തെയും മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അധികാരമാകുന്നു. അതു പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെയായിരിക്കേണ്ടതുമാണു്".

തിയിൽനിന്ന് 1917-ൽ പെൻഷൻപറ്റി പിരിഞ്ഞതിനു ശേഷം ഒരു കത്തോലിക്കനും ഹൈക്കോടതിയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പ്രമോഷൻ വഴി ഹൈക്കോടതിയിൽ എത്തുന്നതിന് പറ്റിയ ഡിസ്കിക്ട് ജസ്റ്റിമാരുടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ബാറിൽനിന്ന് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരെക്കൊണ്ടുമാത്രം താല്പര്യത്തിന്റെ പേരിൽ സർവ്വീസിലേക്ക് മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രശ്നമാണെന്നു വേണ്ടിവന്നത്. ഒരു കത്തോലിക്കനെ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിയമിക്കണമെന്നുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ മെമ്മോറിയൽ, ഇതു സംബന്ധിച്ച സംസ്ഥാനത്തിന് അകത്തും പുറത്തുമുള്ള പത്രങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ, പൊതുയോഗനിശ്ചയങ്ങൾ മുതലായവ സമാഹരിച്ച് ഒരു പുസ്തകം ("Catholic claims"-കത്തോലിക്കരുടെ അധികാരങ്ങൾ) ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ കമറിയമായി ബന്ധപ്പെട്ടവർ പ്രതികരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരാളിനെയും ഇതുപോലെ ചെയ്യാൻ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരങ്ങളുടെ ഫലമായി ലഭിച്ച ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായാണ് ബാറിസ്റ്റർ ജോസഫ് തളിയത്തു്. ഇദ്ദേഹം കറേക്കാരും തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായി, ഒടുവിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റീസായും ഉയർന്ന് സർവ്വോന്നത പെൻഷൻപറ്റുകയും അടുത്തകാലത്തു നിരന്തരനായി വകയും ചെയ്തു.

ഇതുപോലെ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മറ്റൊരു പുസ്തകമാണ് "Catholic Grievances" എന്ന പേരിലുള്ളത്. പബ്ലിക് സർവ്വീസിലും പട്ടാളത്തിലും പ്രതിനിധിസ്ഥാപനങ്ങളിലും കത്തോലിക്കർ അനുഭവിച്ചിരുന്ന പ്രാതിനിധ്യക്കുറവിലേയും ദുരുപയോഗങ്ങളിലേയും സെമിനാരികളിലും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു് നേരിട്ടിരുന്ന തടസ്സങ്ങളെയും ചരിത്രപരമായും തെളിവുകൾ സഹിതവും വിശദീകരിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സുദീർഘമെമ്മോറാണ്. ഏതൽ സംബന്ധമായി മഹാരാജാവിനുള്ള ഒരു മെമ്മോറിയലും ഏതാനുമനുബന്ധങ്ങളുമാണ് ഇതിലെ ഉള്ളടക്കം. ഇംഗ്ലീഷിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഈ പുസ്തകം മഹാരാജാവിനു പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജൻസി, പൊളിറ്റിക്കൽ സെക്രട്ടറി, ഇന്ത്യാ സെക്രട്ടറി, ഇന്ത്യാസെക്രട്ടറി, പാർലമെന്റുമെമ്പർമാർ മുതലായ അധികാരികൾക്കും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിന്റെ കോപ്പികൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങളിലും ധാരാളമായി പ്രചരിപ്പിച്ചു. "കത്തോലിക്കർ സഹിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ" എന്ന പേരിൽ അതിന്റെ മലയാള തർജ്ജമ അടങ്ങിയ പുസ്തകം അനേകം കോപ്പികൾ അച്ചടിച്ചിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റിയാണ്, പരേതനായ ബാറിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് ചമ്പക്കുളം കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് മഹാസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥം ശരിക്കുപടിക്കാത്ത യാതൊരുവനും തിരുവിതാംകൂർ രാജകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സത്യസന്ധമായും വസ്തുതീയമായും സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലായെന്നു് തന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗത്തിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്. ഇന്നും, അന്നത്തോളപ്പോലെ കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയനിലയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ കണ്ണാടിയാണ് ആ പ്രസിദ്ധീകരണമെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അതിലെ ചുരുക്കം ചില ഭാഗങ്ങൾ (വിജയിച്ച കാര്യങ്ങൾ) വിട്ട്, തിരുവിതാംകൂർ എന്നതിനു പകരം കേരളം എന്ന് ചേർത്താൽ കത്തോലിക്കരുടെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു് അനുയോജ്യമായിരിക്കും. അവിടെയുള്ള കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നാമത്തിലാണ് അത് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതും. ആ എഴുതി തയ്യാറാക്കിയതിന് എന്തെങ്കിലും അഭിനന്ദിച്ചു് അന്നത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകസമിതി ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കി എന്നുള്ള അയച്ച തരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിധം, അതിലെ പ്രതിപാദനരീതി, അതിൽ ക്രോഡ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടേയും തെളിവുകളുടേയും ബഹുലത എന്നിവിടങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചും അനുമോദിച്ചും നാട്ടിലും പുറത്തുമുള്ള പ്രമുഖരായ പല കത്തോലിക്കരിൽനിന്നും അകത്തോലിക്കരിൽനിന്നും ഒട്ടേറെ കത്തുകളും എനിക്കു കിട്ടിയിരുന്നു. അവരിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയത്തക്ക രണ്ടു മഹത്തുക്കളാണ് ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റ് മെമ്പറായിരുന്ന അത്തോൾ പ്രഭുവും ഫിറോസാലർ പ്രഭുവും. അന്ന് അവരുമായി സമ്പാദിച്ച ഈ പരിചയം പിൻക്കാലത്തു് നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനം സംബന്ധിച്ചും സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രക്ഷോഭം സംബന്ധിച്ചും

തിരുവിതാംകൂർ മുതലായ അധികാരികൾക്കും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിന്റെ കോപ്പികൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങളിലും ധാരാളമായി പ്രചരിപ്പിച്ചു. "കത്തോലിക്കർ സഹിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ" എന്ന പേരിൽ അതിന്റെ മലയാള തർജ്ജമ അടങ്ങിയ പുസ്തകം അനേകം കോപ്പികൾ അച്ചടിച്ചിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റിയാണ്, പരേതനായ ബാറിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് ചമ്പക്കുളം കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് മഹാസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥം ശരിക്കുപടിക്കാത്ത യാതൊരുവനും തിരുവിതാംകൂർ രാജകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സത്യസന്ധമായും വസ്തുതീയമായും സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലായെന്നു് തന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗത്തിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്. ഇന്നും, അന്നത്തോളപ്പോലെ കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയനിലയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ കണ്ണാടിയാണ് ആ പ്രസിദ്ധീകരണമെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അതിലെ ചുരുക്കം ചില ഭാഗങ്ങൾ (വിജയിച്ച കാര്യങ്ങൾ) വിട്ട്, തിരുവിതാംകൂർ എന്നതിനു പകരം കേരളം എന്ന് ചേർത്താൽ കത്തോലിക്കരുടെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു് അനുയോജ്യമായിരിക്കും. അവിടെയുള്ള കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നാമത്തിലാണ് അത് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതും. ആ എഴുതി തയ്യാറാക്കിയതിന് എന്തെങ്കിലും അഭിനന്ദിച്ചു് അന്നത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകസമിതി ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കി എന്നുള്ള അയച്ച തരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിധം, അതിലെ പ്രതിപാദനരീതി, അതിൽ ക്രോഡ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടേയും തെളിവുകളുടേയും ബഹുലത എന്നിവിടങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചും അനുമോദിച്ചും നാട്ടിലും പുറത്തുമുള്ള പ്രമുഖരായ പല കത്തോലിക്കരിൽനിന്നും അകത്തോലിക്കരിൽനിന്നും ഒട്ടേറെ കത്തുകളും എനിക്കു കിട്ടിയിരുന്നു. അവരിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയത്തക്ക രണ്ടു മഹത്തുക്കളാണ് ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റ് മെമ്പറായിരുന്ന അത്തോൾ പ്രഭുവും ഫിറോസാലർ പ്രഭുവും. അന്ന് അവരുമായി സമ്പാദിച്ച ഈ പരിചയം പിൻക്കാലത്തു് നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനം സംബന്ധിച്ചും സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രക്ഷോഭം സംബന്ധിച്ചും

നീച്ചും വളരെ അധികം പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ അന്നത്തെ പ്രമുഖ നേതാവും ഉജ്ജ്വലപ്രഭുക്കളായും ധീരരുടെയും ഒരു പര്യായമായിരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് ജോസഫും ഞാനുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതും “കത്തോലിക്കർ സഹിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ” മുഖേനയാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതുണ്ട്. മഹാനായ ആഭാരതനേതാവിനെപ്പറ്റി, ആ കേരളീയനെപ്പറ്റി, കത്തോലിക്കാനേതാവിനെപ്പറ്റി, എന്റെ ഈ അനുസ്മരണത്തിൽ ഇനിയും പറയേണ്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ തല്ലാലും കൂടുതൽ ഒന്നും എഴുതുന്നില്ല.

അക്കാലത്തു പ്രജാസഭയിലും നിയമസഭയിലും മെമ്പർമാരായിരുന്ന കത്തോലിക്കർ പലരും “ദാസൻ” ആഫീസാണ് അവരുടെ താവളമാക്കിയിരുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മറ്റൊന്നും നികുതിയോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരിൽ മിക്ക പേരും പ്രഭാഷണപട്ടക്കളോ, രാജകുമാര്യ വിശാരദരോ ആയിരുന്നില്ല. നിയമസഭയിലോ, പ്രജാസഭയിലോ അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ വന്നപ്പോൾ ആ സഭയിൽ ചെന്നപറയേണ്ടതെന്താണെന്നോ, പറയേണ്ടതെന്തെന്നോ, അവരിൽ പലർക്കും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല, പക്ഷേ, അവരെല്ലാവരും തന്നെ ഒരോരോരുത്തരിൽ യോഗ്യന്മാരായിരുന്നു. പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ യോഗ്യത അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു് അറിയാമെന്ന അവർ ഭാവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. മാത്രമല്ല, കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും സമുദായത്തെ സേവിക്കുന്നതിനും ഉൽക്കടമായ അഭിനിവേശവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം ഇന്നതാണ് സമുദായ ശ്രേയസ്സിനു് പററിയ മാർഗ്ഗമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ ആ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ആ വഴിയേ പോകുന്നതിനും എത്രത്തോളമെങ്കിലും പരിശ്രമിക്കുന്നതിനും അവർ ഒരു മടിയും കാണിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങേ അററത്തെ താല്പര്യവും ഉത്സാഹവുമാണ് സദാ അവരിൽ മുനിട്ടിനിന്നിരുന്നത്.

ഈ കത്തോലിക്കാപ്രതിനിധികൾ പലരും ഇടയ്ക്കിടെ “ദാസൻ” ആഫീസിൽ വരികയും തങ്ങൾ പറയേണ്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാനുമായി ചർച്ചകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പലരും എന്റെ കൂടെത്തന്നെയായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. ചിലർ പ്രസംഗങ്ങൾ

തന്നെ എഴുതിക്കൊടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. എഴുതിക്കൊടുക്കുകമാത്രമല്ല, ആ പ്രസംഗിക്കേണ്ടതായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടിയുമിരുന്നു. നാടകങ്ങൾക്കു മുൻപു് നടക്കുന്ന റിഹേഴ്സൽപോലെ, ഇവരെ വേഷംധരിപ്പിച്ചു നിറുത്തി പ്രസംഗിപ്പിച്ചു പരിചയിപ്പിക്കുക രസകരമെങ്കിലും ക്ലേശകരമായ ഒരു ജോലിയായിരുന്നു.

അക്കാലത്തു് കത്തോലിക്കർമാരുമല്ലായിരുന്നു “ദാസൻ” ആഫീസ് ഒരു താവളമായിരുന്നത്. പല നായർമെമ്പർമാരും ഈ ഘരമെമ്പർമാരും മുസ്ലീംമെമ്പർമാരും അകത്തോലിക്കാക്രിസ്ത്യൻമെമ്പർമാരും എന്റെ കൂടെ ദാസൻ ആഫീസിൽവന്നു താമസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. കാരണം സ്പഷ്ടമാണ്. അവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയും ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശക്തിയുക്തം മാനിക്കാൻ “ദാസൻ” ഒരിക്കലും വൈമുഖ്യം കാണിച്ചിരുന്നില്ല. പലപ്പോഴും “ദാസൻ” മാത്രമാണ് അവർക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ളതു് വിസ്തരിക്കത്തക്കതല്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങൾ മാനിക്കാനും അവർക്കുവേണ്ടി വാദിക്കാനും നാം തയ്യാറായാലെന്നുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾക്കു് അവരുടെ അനുഭാവവും പിൻതുണയും ലഭിക്കുകയുള്ള എന്ന സാമാന്യതത്വമാണ് ദാസന്റെ ഈ നയത്തിനു പ്രേരകമായിരുന്നത്, ഈ നയം വളരെ ഫലപ്രസൂതമായിരുന്നു. കത്തോലിക്കരുടെ അവകാശവാദം സംബന്ധിച്ച എന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഉടനീളം ഇതരസമുദായങ്ങളുടേയും പത്രങ്ങളുടേയും ഹാർട്ടമായ സഹകരണം ലഭിച്ചിരുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ഇതാണ്. ഇക്കാരണങ്ങൾതന്നെയാണ് ആ സമുദായങ്ങളുടെ പല നേതാക്കന്മാരേയും ദാസൻ ആഫീസിലേയ്ക്കു് ആകർഷിച്ചതും എന്റെ കൂടെതാമസിക്കുവാൻ ഉടയാക്കിയതും. ഇങ്ങനെ, അപ്പപ്പോൾ വന്നു താമസിച്ചിരുന്ന അകത്തോലിക്കാനേതാക്കന്മാരും എന്റെ സേവനം ആവശ്യാനുസരണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നിരുന്നു. അവരിൽ ഒരു പ്രമുഖനായിരുന്നു കരുണാഗപ്പള്ളിയിൽനിന്നു വന്നിരുന്ന ജി. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള സുപ്രസിദ്ധ ഫലിതസാമ്രാട്ടായിരുന്ന ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ആത്മസുഹൃത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹമൊരുമിച്ച ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള കൂടെക്കൂടെ എന്റെ ആഫീസിൽ വരികയും ഇടയ്ക്കിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ

വിശ്വാസികളുടെ പങ്കാളിത്തം.

(ഫാദർ ഡി. സക്കറിയ)

വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥമായി സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത സാന്നിധ്യത്തിന്റെ സാരാർത്ഥവും ക്രിയാശക്തിയും നാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. ഒരു ദിവ്യരഹസ്യവുമായി ഇടപെടുന്ന നിലയ്ക്ക് നമ്മുടെ അജ്ഞതയിൽ യാതൊരു കുറ്റവും മില്ല. അപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളായി മാറുന്നതു മുതലാണ് വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ ദിവ്യസാന്നിധ്യം നമുക്ക് വ്യക്തമായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ അത് ഭാഗികമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടേ ആകുന്നുള്ളൂ. വിശുദ്ധ ബലിയുടെ ആരംഭം മുതലേ ക്രിസ്തുവിന്റെ സവിശേഷ സാന്നിധ്യം അവിടെയുണ്ട്. തന്റെ നാമത്തിൽ കൂടുന്ന ഏതൊരു സമൂഹത്തിലും താനുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, ഏതൊരു പ്രാർത്ഥനാസമൂഹത്തിലും ക്രിസ്തു സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്ന്. എന്നാൽ അതിലുപരിയായ ഒരു സ്ഥാനം വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന സമൂഹത്തിനുണ്ട്. കാരണം, പ്രസ്തുത ബലികാൽവരിയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയുടെ പുനരാവിഷ്ക്കരണമാണ്. കാൽവരിയിൽ ക്രിസ്തു തന്നെത്തന്നെ പുരമപിതാവി

നും പ്രത്യേകിച്ചു നിയമസഭാസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ. അപ്പോഴെല്ലാം നിയമസഭാമെമ്പർമാരിൽ ചിലരുടെ അണിയാനാടകം ഞാൻ രഹസ്യമായി നടത്തിയിരുന്നു എന്ന് ഇ. വി. ക്ലഷ്ചിള്ളയും കാണാനിടയായിട്ടുണ്ട്. പിന്നീടു അദ്ദേഹം “മലയാളമനേരം”-ലൂടെ അവതരിപ്പിച്ച ഫലിത സമ്മിശ്രിതമായ എം. എൽ. സി. കഥകൾ പലതിനും ഏകദേശം ആരംഭം പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം കഥയിലാക്കുക മാത്രല്ല, പലയിടത്തുവെച്ചും അതഭിനയിച്ച് സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇ. വി. ക്ലഷ്ചിള്ള നല്ല ഒരു എഴുത്തുകാരനായിരുന്നതുപോലെതന്നെ, ഒന്നാംതരമൊരു നടനുമായിരുന്നുല്ലോ.

ന് ബലിയർപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അതേ പ്രവർത്തനം നമ്മുടെ ബലിപീഠങ്ങളിലും നടക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധ കർബാനയെന്ന ബലിയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെയും നമ്മുടെ പങ്കാളിത്തത്തെയും പറ്റി കൂടുതൽ വെളിച്ചം നാം പ്രാപിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ബലിയും ബലിയർപ്പണവും

കാൽവരിയിലെപ്പോലെ നമ്മുടെ ബലിപീഠങ്ങളിലും ക്രിസ്തു സ്വയം പിതാവായ ദൈവത്തിനു അർപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നത് നാം വിസ്മരിക്കരുത്. അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും രൂപത്തിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യം പ്രധാനമായി ബലിവസ്തുവിന്റെതാണ്. ആ ബലിവസ്തു അർപ്പിക്കുന്നതും ക്രിസ്തുവാണ്. അതുകൊണ്ട് ബലിവസ്തുവിൽ മാത്രമല്ല ബലിവസ്തു അർപ്പിക്കുന്നവനും പ്രവർത്തനത്തിലും നാം ക്രിസ്തുവിനെ കാണണം, വിശുദ്ധ കർബാനയെന്ന ബലിയെന്തെന്ന് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ.

ബലിവസ്തുവും ബലി അർപ്പണവും തമ്മിൽ അവശ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. ഈ ബന്ധത്തെ ഒരു പുസ്തകവും അതിലെ എഴുത്തുമാതൃകയുള്ള ബന്ധവുമായി നമുക്ക് താരതമ്യപ്പെടുത്താം. എഴുത്തില്ലെങ്കിൽ പുസ്തകമില്ല, എഴുത്തിനുപോയിയാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ നിർമ്മാണംതന്നെ, അതേസമയത്ത് പുസ്തകമില്ലാതെ എഴുത്തുമില്ല അതുപോലെ ബലിവസ്തുവില്ലാതെ ബലി അർപ്പണവും, ബലി അർപ്പണമില്ലാതെ ബലിവസ്തുവുമില്ല. എന്നാൽ ബലി അർപ്പണത്തിലാകട്ടെ ബലിവസ്തുവിനോടു അടുത്ത ബന്ധമില്ലാത്ത പല ഭാഗങ്ങളുണ്ട്, പുസ്തകനിർമ്മാണത്തിൽ എഴുത്തിനോടു അടുത്ത ബന്ധമില്ലാത്ത പലതും ചെയ്യേണ്ടതുപോലെ പല പ്രവർത്തനദശകളിലായി ബലി അർപ്പണം ബലിവസ്തുവുമായി ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നു. അങ്ങനെ വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളായി വസ്തുഭേദം ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനവുമായി അടുത്ത് ബന്ധപ്പെ

ടാത്ത പല ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവയും പ്രധാനമാണ്; അവ അപ്പവും വിത്തും ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളായി മാറുന്ന പ്രവർത്തനത്തോടെ അവശ്യം ബന്ധപ്പെട്ടവയുമാണ് അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ അപ്പത്തിന്റെയും വിത്തിന്റെയും രൂപത്തിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ മാത്രം കണക്കിലെടുത്താൽ പോരാ! ബലി അർപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിലും നാം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണം. അതായത് വിശുദ്ധ കർബാനയുടെ ആരംഭം മുതൽ അവസാനംവരെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സവിശേഷപ്രവർത്തനം കാണുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനുള്ള രക്തം

വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്നതും ബലിവസ്തുവായിരിക്കുന്നതും ഒരേ ക്രിസ്തുവാണ്. മനുഷ്യർ അർപ്പിക്കുന്ന ബലിയിൽ ഈ ദൃശ്യമായ ഒരു ഏകാന്തത സാധ്യമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലി അർപ്പിക്കുന്ന കാർമ്മികനും ബലിവസ്തുവും അവശ്യം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലി ദൈവിക ബലിയാണ്. ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തുവാണ് ബലി അർപ്പിക്കുന്നതും ബലി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും. മരണത്തിലും സജീവനാണ് ക്രിസ്തു. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ പൗലോസ്സ്റ്റീഹാ എബ്രായക്കാർക്കുള്ള തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു, ക്രിസ്തു തന്റെ രക്തവുമായി സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് പ്രവേശിച്ചു നമ്മുടെ പാപത്തിനുവേണ്ടി എന്നേക്കും തന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ മാധ്യസ്ഥം യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്. ഇവിടെ, പഴയനിയമത്തിൽ പ്രധാന പുരോഹിതൻ ആണ്ടിഖാമിഷൻ കാളയുടെ രക്തവുമായി അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് പ്രവേശിച്ചിരുന്നതിനോടാണ് വിശുദ്ധ സ്റ്റീഹാ താരതമ്യപ്പെടുത്തി സംസാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ബലിയുടെ വെറുമൊരു നിർജ്ജീവമായ പ്രതിരൂപം മാത്രമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലി സജീവമായി എന്നും തുടരുന്ന ഒന്നായി വിശുദ്ധ പൗലോസ്സ്റ്റീഹാ ദർശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇപ്പോഴും ക്രിസ്തു തന്റെ ജീവനുള്ള രക്തമാകുന്ന ബലിവസ്തുവിന്റെ പിതാവിന് അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതേ പ്രവർത്തനം തന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയിൽ ഓരോ വിശ്വാസിയും

സജീവമായി പങ്കു കൊള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ ബലിപീഠങ്ങളിലും നടക്കുന്നു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലി നമ്മുടെയും ബലിയായിത്തീരുന്നു. ആ ബലിയിൽ നാമും പങ്കുചേരണം, ആ ബലിവസ്തുവിൽ നിന്ന് നാമും അനുഭവിക്കണം ദൈവത്തിന്റെ അനഗ്രഹം സ്വീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി, ക്രിസ്തുനേടിക്കൊള്ളുന്ന രക്ഷ നാം അങ്ങനെ പ്രാപിക്കണം.

വൈദികന്റെ പ്രവർത്തനം

വിശുദ്ധ കർബാനയെന്ന് ബലിയുടെ അർത്ഥത്തിൽ കാർമ്മികൻ അവശ്യമാണ്. കാൽവറയിലെ ക്രിസ്തു ദൃശ്യമായ വിധത്തിൽ സ്വയം ബലി അർപ്പിച്ചു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അദൃശ്യമായ വിധത്തിൽ ഇപ്പോഴും അർപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു അതേ ബലി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ദൃശ്യമായ വിധത്തിൽ ആവിഷ്കൃതമാകുന്നതിന് ക്രിസ്തു മനുഷ്യരെ തന്റെ ഉപകരണങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത സജീവോപകരണങ്ങളാണ് വൈദികർ. അവരിലൂടെ ക്രിസ്തുവാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ അപ്പവും വിത്തും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളായി മാറിക്കൊണ്ട് പട്ടക്കാരൻ പറയുന്നു, ഇത് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു ഇത് എന്റെ രക്തമാകുന്നു എന്ന്. ഇവിടെ ക്രിസ്തു തന്നെയാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് നിർവിവാദമാണ്ല്ലോ. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴ സമയത്ത് ഏതൊരു വാക്യങ്ങൾ, അപ്പവും വിത്തും തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളായി മാറുവാൻ ക്രിസ്തു ഉപയോഗിച്ചുവോ അതേ വാക്യങ്ങൾ തന്നെയാണിവ. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിലെ സംഭാവന വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പട്ടക്കാരൻ ഈ തിരുവാക്യങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതും ഇതിൽ പട്ടക്കാരൻ മനുഷ്യനടുത്ത നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സജീവോപകരണമായി വർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപകരണമെന്ന നിലയിലുള്ള വൈദികന്റെ ഈ പ്രവർത്തനം തിരുസഭ മുഴുവനിലുമുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സജീവ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. സഭയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായിട്ടാണല്ലോ വിശുദ്ധ പൗലോസ്സ്റ്റീഹാ ദർശിക്കുന്നത്. ആ ശരീരത്തിലാകട്ടെ വിവിധ അവയവങ്ങളുണ്ട്, അവ

യെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു സജീവ കേന്ദ്രവുമാണ്. അതുപോലെ ക്രിസ്തു സഭയുടെ മുഴുവനും ജീവകേന്ദ്രമായി നിന്നുകൊണ്ട് സഭാംഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സഭാംഗങ്ങൾ പല വിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടു് സഹകരിക്കുന്നു. പല തരത്തിലുള്ള ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വൈദികന്മാർ താണു് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതു്. അതിനു് മറ്റൊന്നിനോടും താരതമ്യമില്ല ഉദാഹരണമായി മനുഷ്യന്റെ കേന്ദ്രപ്രവർത്തനശക്തിയായ ബുദ്ധിയുമായി ഏറ്റവുമധികം സഹകരിക്കുന്ന ബാഹ്യാവയവമാണു്. ബുദ്ധി രൂപം കൊടുക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ബഹിർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് നാമാണു്. അതുപോലെ ക്രിസ്തു സഭയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ രീതിയിൽ പുറമെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് വൈദികനാണു്. താദൃശപ്രകടനങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠമായതു് വിശുദ്ധ ബലിയുമാണു് അതുകൊണ്ടു് കർബാന അർപ്പിക്കുന്ന പട്ടക്കാരനിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യമാണു് നാം കാണേണ്ടതു്.

വൈദികനും വിശ്വാസികളും

വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ പട്ടക്കാരനിലൂടെ നാം കാണേണ്ടതു് സഭയുമായി അടുത്തകരമായ വിധത്തിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെയാണല്ലോ. സഭ മുഴുവനാണു് പട്ടക്കാരനിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. സഭ മുഴുവന്റെയും ബലിയായ വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ സഭ മുഴുവനും വൈദികനും അ വൈദികരുൾപ്പെട്ട എല്ലാവരും ബലിവസ്തുവിന്റെ അർപ്പണത്തിൽ പങ്കുകാരാകുന്നുവെന്നും വൈദികനു് പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ടെന്നും നിഷേധിക്കുകയല്ല പ്രത്യേക ശരീരത്തിൽ ചില അവയവങ്ങളെക്കാൾ പ്രാധാന്യം മാറ്റു ചിലവസ്തുക്കളുപോലെ, വിശുദ്ധ കർബാനയുടെ അർപ്പണത്തിൽ അ വൈദികരെക്കാൾ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം വൈദികനുണ്ടെന്നു് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഞാനിതു പറയുന്നതു്. സഭ ഒരൊറ്റ സമൂഹമാണു്. അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ എല്ലാവർക്കും പങ്കുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് സഭയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനവും ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രവർത്തനമായ വിശുദ്ധ ബലി അർപ്പണത്തിലും എല്ലാവർക്കും പങ്കുണ്ടു്. വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഞങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്ന ഈ കർബാന എന്തു് അവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പട്ടക്കാരൻ വിശ്വാസികളുടെ ഈ പ

ങ്കിനെയാണു് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. അതുപോലെ സഭയിൽ ഒരു നിബന്ധനയുണ്ടു് ഒരു അയ്മേനിയെങ്കിലുമില്ലാതെ കർബാന അർപ്പിക്കണമെന്നതിൽ വൈദികനു് മതിയായ കാരണം വേണമെന്നു്. ഇതെല്ലാം വിശുദ്ധ ബലിയുടെ അർപ്പണത്തിൽ വിശ്വാസികൾക്കു മുഴുവനുമുള്ള പങ്കിനെ കാണിക്കുന്നു. ബലിപീഠത്തിന്റെ ചുറ്റും കൂടിയിരിക്കുന്നവരെല്ലാം വ്യക്തമായ ഭാഗഭാഗതപമുണ്ടു്. അവരുടെ മുമ്പിൽ അർപ്പിക്കുന്ന ബലിയിൽ ആ ഓരോ ചെറിയ സമൂഹവും സഭയുടെ മുഴുവന്റെയും ഓരോ ചെറിയ രൂപമാണു്. സഭയ്ക്കു മുഴുവനും ജീവൻ നല്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപകരണമെന്ന നിലയിൽ ഓരോ ചെറിയ സമൂഹവും ക്രിസ്തുവിന്റെ അതേ ബലി അർപ്പണത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു. **ബലിവസ്തുവിലുള്ള പങ്ക്**

ബലി അർപ്പണത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗതപം ബലിവസ്തുവിൽ തന്നെ പങ്കു ചേരുവാൻ നമ്മെ യോഗ്യരാക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. നാം മാമോദീസാ മുഖേന സഭയുടെ അംഗങ്ങളാകുകൊണ്ടു്, സഭയിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലും തദാ! ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലി അർപ്പണത്തിൽ പങ്കുകാരാകുവാനും നാം യോഗ്യന്മാരാകുന്നു. വിശ്വാസികൾക്കു് മാത്രമേ ഇതിനു് അർഹതയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണു് പുരാതനസഭയിൽ വിശുദ്ധ ബലിയുടെ പ്രധാന ഭാഗത്തിനു മുമ്പു് വിശ്വാസികളല്ലാത്തവരെയെല്ലാം ദൈവാലയത്തിനു പുറത്താക്കിയിരുന്നതു്. ഇവിടെ നാം പങ്കുകാരാകുന്നതു് പാപത്തിൽനിന്നും പിശാചിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിച്ച അതേ ബലിയിൽ തന്നെയാണു്. സഭ മുഖേന ക്രിസ്തുവുമായി നമുക്കുള്ള അടുത്തകരമായ ഒന്നിപ്പിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അതേ ബലിതന്നെ പരമപിതാവിനു് നാമു അർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു് പ്രീതികരമായ ആ ഏക ബലി നമ്മുടെയും ബലിയായിത്തീരുന്നതോടുകൂടി പാപികളായ നാമു ദൈവത്തിനു് പ്രീതിയുള്ളവരായി ഭവിക്കുന്നുവെന്നാണു്, ദിവ്യബലിയിലുള്ള നമ്മുടെ ഈ ഭാഗഭാഗതപം നമുക്കു പറഞ്ഞുതരുന്നതു്. തർഹലമായി നാം ഒരു വിധത്തിലും അർഹിക്കാത്ത വലിയ ഭാഗ്യം നമുക്കു പ്രാപ്തമാകുന്നു; അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും രൂപത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ തന്നെ നാം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉദിയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന കേരളസുറിയാനിക്കാരുടെ റോമാസിംഹാസനവിധേയത്വം

മുദ്രിച്ചു

(വി. സി. ജോർജ്ജ്)

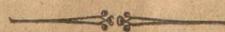
പേർഷ്യയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു ഇൻ
ധ്യൻസഭയുമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം നിഖ്യാ
സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ച സഭാപിതാക്ക
ന്മാരിൽ ഒരാളുടേതായ ലേഖനത്തിൽ നിന്നു
നാം മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. ഈ ബന്ധം കൂറേ
ക്കാലത്തേക്ക് മൂടുന്നതെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്.
“പേർഷ്യയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു പേർ
ഷ്യൻ ഉൾക്കടലിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും, അതി
നപ്പുറം ഡൊക്കൊതാ ദ്വീപുകളിലും സിലോ
ണിലും കേരളത്തിന്റെ തീരങ്ങളിലും അധീന
മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു”. (Duchasne
The churches seperated brow Rome
P. 15.) പേർഷ്യൻസഭ മർദ്ദനത്തിനു വിധേ
യമായപ്പോൾ വിശ്വാസികളും വൈദികരും
അഭയാർത്ഥികളായ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം
കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത് അനീഷേഖ്യചരി
ത്രവസ്തുതയായല്ലോ. കുന്നായിത്തോന്നായുടെ
നേതൃത്വത്തിലുള്ള 345-ലെ സിറിയൻകുടിയേ

റ്റവും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. ഇസ്രീനീ
യൽ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു്, അദ്ദേഹം
ചൊസ്ത്രാസ് എന്ന പേർഷ്യൻ രാജാവുമായി
ചെയ്തുകൂടിയതിന്റെ ഫലമായി പേർഷ്യൻക
ത്തോലിക്കാക്കു് മതപരമായ പല ആനുകൂല്യങ്ങ
ളും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, കാലിഫമാർ
മതമർദ്ദകരായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. അവരു
ടെ മർദ്ദനചരിത്രത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്
മാർ സാബോർ, മാർ പ്രോത്ത് എന്നീ കുടും
ഭയമെത്രാന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 880-ൽ ഒരു
ക്രൈസ്തവായോർത്ഥിസംഘം കൊല്ലത്തത്തി കേ
രളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്.

നൈസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡത സെലൂഷ്യപാ
ത്രിയർക്കീസിനെ 498-ൽ ഗ്രസിച്ചെന്നാണ്
കാണുന്നത്? എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനധീനരായി
വർത്തിച്ചവന മെത്രാന്മാരിലും പട്ടക്കാരി
ലും ജനങ്ങളിലും ഒരു ഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ അനു
സരിക്കാതെ മുമ്പിലത്തെ മറയന്നുസരിച്ചു് ക

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ വളരെ അത്ഭുത
കരമായ ഒരു പ്രവർത്തനമാണ് നടക്കുന്നത്.
അതിൽ നിന്നു് പൂർണ്ണമായ പ്രയോജനം നാം
പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ വിശുദ്ധ ബലിയെ അ
തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നാം നോക്കിക്കാണ
ണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദ്വിവിധ സാന്നിധ്യ
ത്തെയും അതോടു് നാം ചെയ്യേണ്ട രണ്ടു വി
ധത്തിലുള്ള സഹകരണത്തെയും പറ്റി ശരി
യായ ബോധം നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. സഭ
യിലുള്ള തന്റെ സാന്നിധ്യം വഴിയായി ക്രി
സ്തു ഓരോ വിശ്വാസിനെയും തന്നോടുതന്നെ
ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു, താൻ അർപ്പിച്ച ബലി
യിൽ നമ്മെയും പങ്കുകാരാക്കിക്കൊണ്ടു് അ
തായതു് ക്രിസ്തുവന്നോടു് സജീവമായ പങ്കാ
ളിത്വം നമുക്കുണ്ടു്. അതു വഴി വേണം വി
ശുദ്ധ കുർബ്ബാനാനുഭവത്തിന്നു് നാം യോഗ്യ

രാകുവാൻ. അതുകൊണ്ടു് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാ
നയിൽ ബലിദാസ്യമെന്ന നിലയിൽ അപ്പ
ത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും രൂപത്തിൽ
ക്രിസ്തു സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി
റുക്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടാകണമെ
ങ്കിൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെപ്പ
റ്റിയും ആ ബലി അർപ്പണത്തിൽ നമുക്കുള്ള
ഭാഗഭാഗിത്വത്തെയും പറ്റി ശരിയായ ബോ
ധമുണ്ടായേ തീരൂ. ബോധവാന്മാരായാൽ
പോരാ ലബ്ധമായിരിക്കുന്ന ഈ മഹാഭാഗ്യം
ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുകയും വേണം.
വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലെ ഈ പങ്കാളിത്തം
ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറയിലും ക്രിസ്തു
വിന്നു് നാം നൽകേണ്ട ക്രിയാത്മകസഹകര
ണം ഉത്തമ മാതൃകയുമാണ്.

ത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളായി തുടർന്നു. പ്രസ്തുത മെത്രാന്മാരിൽ പ്രമുഖൻ പേർഷ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹംമൂലം ഭാരതക്രൈസ്തവസഭയ്ക്ക് പാഷണ്ഡതയിൽ വീഴാതെ കഴിയുവാൻ സാധിച്ചു. പേർഷ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ നെസ്തോറിയവിശ്വാസത്തിലേക്കാകർഷിക്കുവാൻ സെലൂഷ്യയിലെ നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ശ്രമിച്ചിരുന്നതായും പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസപരിവർത്തനത്തിന് വഴിപ്പെട്ടില്ലെന്നും ൫50 മുതൽ ൫60 വരെ സെലൂഷ്യയിലെ നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ജെസുജാബെസ് അഡ്ജബെനസ് (Jesubabus Adjabenus) പേർഷ്യായിലെ ഉന്നത മേൽപ്പട്ടക്കാരനും റവാർഡ് ഷീർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായിരുന്ന ശിമയോൻ അയച്ച ഒരു കത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നു. കത്തിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ, നിങ്ങൾ സഭാനിയമങ്ങൾക്കെതിരായി അഭിദ്വേദം തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ പൗരോഹിത്യപിൻതുടർച്ച ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു വിചിന്നമായിരിക്കുകയാണ്. തീരങ്ങളിൽനിന്നു കൊല്ലം വരെ പത്രന്ദ് ശതം പരസാങ്ങാസിലധികം (ഒരു പരസാങ്ങ് ഏതാണ്ടു മൂന്നര മൈലിനു സമമാണ്) നീളത്തിൽ വ്യാപിച്ചു കഴിയുന്ന ഇന്ത്യയിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, പിന്നെയും, നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത രാജ്യമായ പേർഷ്യായും, സത്യത്തിന്റെ മെത്രാന്മാരിൽക്കൂടി പ്രശോഭിക്കുന്ന ദൈവിക തത്വത്തിന്റെ ദീപം കൂടാതെ അന്ധകാരത്തിലാ നൂട്ടുകിടക്കുകയാകുന്നു” (Joseph Asseman, Bibliotheca orientalis, tome 4, P. 27). പേർഷ്യാമെത്രാപ്പോലീത്താ പാത്രിയർക്കീസിനു കീഴ്പ്പെടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് പൗരോഹിത്യപിൻതുടർച്ച ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുവയ്ക്കുന്നതുള്ള കത്തിലെ സൂചനയെപ്പറ്റി ഗ്രാൻസിസ്ഡെയുടെ അഭിപ്രായം രസകരമാണ്. “മാർത്തോമ്മായിൽനിന്നു നേരിട്ടുള്ള ഐക്യപിൻതുടർച്ചയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് സെലൂഷ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം അനാവശ്യമാണെന്നു ഇപ്പോൾ ചി

ന്തിച്ചു”. (Francia Day Land of the Perumals, P. 125). ഒരു കത്തോലിക്കാമെത്രാൻ തന്റെ മേലധികാരി ശീശ്മയിൽ നിപതിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതില്ലെന്നുള്ള തത്വമാണ് റവാർഡ് ഷീർ ആസ്ഥാനമാക്കി ഭരിച്ച മാർ സൈമൻ എന്ന പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ സെലൂഷ്യ പാത്രിയർക്കീസുമാനുഭവയ തന്റെ വർത്തനത്തിൽ സ്വീകരിച്ച

For favours received

Inserted by

Ghevarghese Kochitty & Family,
Puthenpurackal thekkethil,
Thottupuram, Prakkanam.

തന്നെ പ്രത്യേക പാത്രേണഭിമുഖ്യം. ഏകദേശം ശതകത്തിലെ കേരള സുറിയാനിക്കാർ പേർഷ്യാമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുധീനരായി കഴിഞ്ഞ കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു മേലുദ്ധരിച്ച സെലൂഷ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കത്ത് നിർണ്ണായകമായി തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സഭാഭരണത്തിനായി പേർഷ്യായിൽനിന്നു മെത്രാന്മാർ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പതിവിന്മേറ്ററി കോസ്മോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള

ഉം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധാവിഷയമാകേണ്ടതാണ്: (Topo graphia Cristiana, lib III, c. 449-50). പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ പാഷണ്ഡികളാകാതെ കരോക്കാലത്തേക്കുള്പ്പിടിച്ചു നിന്നു. നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനം ബാഗദാദിൽ ആയിരുന്നതിനെ തുടർന്ന്, പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വന്തം മേലധികാരിയായി സ്വീകരിച്ചു. ഇത് ക്രി. വ. 800-ൽ ആയിരുന്നു. ഇതിനുശേഷവും പേർഷ്യയിലും, സിറിയയിലും, ഔസോപ്പോത്തേമിയയിലും മറ്റു പൊരസ്സോരാജ്യങ്ങളിലും കത്തോലിക്കാമെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നെസ്തോറിന്മാരും യാക്കോബായക്കാരുമായ ഒട്ടുവളരെ മെത്രാന്മാർ അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൈക്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജെസുജാബാസ് അഡ്ജബേനസ് എന്ന സെലൂഷ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച കാര്യം മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി 758 മുതൽ 762 വരെ സെലൂഷ്യൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഭരിച്ച മറിമ്മ എന്നദ്ദേഹം നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി മൂന്നാമത്തെ എസ്താസോസ് പാപ്പായുടെ കാലത്ത് എങ്കും പ്രാപിച്ച വിവരം ജോസഫ് തുറിയേൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (Catalogue of chaldean patriarchs, P. 168) കൽദായക്കാരുടെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന അഞ്ചാം മാർസാബർയേയ്ക്കു 1226-ൽ തന്റെ പ്രതിനിധി ആറാം എന്ന ദേഹത്തെ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനപത്രവുമായി റോമായിലേക്കയക്കുകയും കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരൈക്യം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനപത്രത്തിൽ നിസ്ബിസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉൾപ്പെടെ മൂന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും ഒപ്പുവച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രമാണത്തിന്റെ പകർപ്പ് വത്തിക്കാൻ റിക്കാർട്ടുകളിൽ നിന്നു സംഗ്രഹിച്ച് ജീയായിൽ നിന്ന് കൽ

ദായവൈദികശ്രേഷ്ഠൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (Genuine Relationes, P. 5-8) മാർ മാർക്കിക്കാദിതീയൻ 1247-ൽ നാലാമത്തെ ഇന്നസെൻസ് പാപ്പായുടെ സമക്ഷം തന്റെ പ്രതിനിധി അത്രെയോസ് വഴി വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും റോമായുമായി പുനരൈക്യം സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. 1304-ൽ ജബാലാഗാത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് പതിനൊന്നാം ബനദിത്തോസ് പാപ്പായുടെ സന്നിധിയിൽ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (Panjikaren op cit, p. 27)

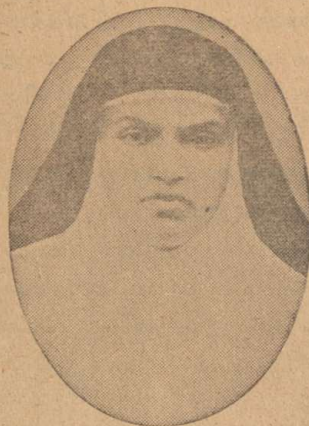
നെസ്തോറിയൻ എന്ന അഭിധാനം കൽദായ സുറിയാനിക്കാക്കുണ്ടായത് രണ്ടു കാരണത്താലാണെന്ന് നാം കണ്ടല്ലോ ചിലർക്കു ആ നാമം മതതത്വങ്ങൾ ആധാരമാക്കി ലഭിച്ചവെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു നീസ്താൻജലാസുറിയാനിയുടെ രൂപഭേദമായ നെസ്തോറിയൻ ഭാഷയുടെ ഉപയോഗം മൂലമാണ് ആ പേരുണ്ടായത്. ഭാഷ നിമിത്തം നെസ്തോറിയൻ എന്നറിയപ്പെട്ടവർ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളായ പാത്രിക്കീസന്മാരായോ, കത്തോലിക്കാമാരാലോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായോ മെത്രാന്മാരായോ ഭരിക്കപ്പെട്ടുപോന്നവെങ്കിലും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അഖിലാഖ്യക്ഷനായ റോമൻ പാപ്പായുമായി സന്താനസമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ സമ്പർക്കസമ്പാദനത്തിന് ആദ്യം പേർഷ്യൻ രാഷ്ട്രീയാധികാരികളും പിന്നീട് തുർക്കികളും പ്രതിബന്ധമായി നിലകൊണ്ടു. സുലാക്ക പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അംഗീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ മൂന്നാം ജൂലിയസ് മാർപ്പാപ്പായ്ക്ക് സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയിൽ ഒരു ഭാഗം ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്. “ഞങ്ങളുടെ ഇടയിലെ പൗരോഹിത്യപദവി പത്രോസിന്റെ ആസ്ഥാനമായ റോമായിൽ നിന്നുള്ളതത്രെ. ഈജിപ്റ്റ് കാരൻ ഹാഗാറിന്റെ സന്തതികളാൽ ക്രൈസ്തവരുടെ വിമർദ്ദനമുണ്ടാക്കിയതു മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള

മന്ത്ര വർഷക്കാലം അങ്ങോട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം അടഞ്ഞു കിടക്കുകയായിരുന്നു. (Sehurhammer, the Málabar church and Rome before the coming of the Portuguese.)

സുലാക്കാപാത്രിയക്ലീസിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മാർഗ്ഗാപ്പാ അംഗീകരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരസമ്പൂർണ്ണതയുടെ ചിഹ്നമായ പാലും എന്ന തിരുവസ്ത്രം നൽകുവാൻ മാർഗ്ഗാപ്പാ തീരുമാനിച്ചു. പ്രസ്തുത പടങ്ങളു സംബന്ധിച്ച് കർദ്ദിനാൾ സംഘത്തിൽ മഹേപ്പാസ് കർദ്ദിനാൾ 1553 ഫെബ്രുവരി 26-ാം തീയതി ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിലെ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഭാഗവും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ വിഷയമാക്കേണ്ടതാണ്. “അസ്സീറിയ, പേർഷ്യ തുടങ്ങിയ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ വമ്പിച്ച ഭ്രമികാരവും നെസ്തോറിയന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന.....നെസ്തോറിയന്മാർ എന്ന പേരു ധരിക്കുന്നവെങ്കിലും പാഷണ്ഡിയായ നെസ്തോറിയസിന്റെ അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾ അവർ സ്വീകരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. ഇവിടെ ആഗതരായിട്ടുള്ള ഈ മനുഷ്യരിലാകട്ടെ ആ വിഭാഗക്കാർ യോജിച്ചതായ യാതൊന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ല.....അങ്ങു ഫ്രെ ഇൻഡ്യയിലും ഇവർക്കു വളരെയധികം പള്ളികളുണ്ട്. “കൽദായസുറിയാനിക്കാർ മതവിശ്വാസം ആധാരമാക്കാതെതന്നെ നെസ്തോറിയന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവരും അവരുടെ വക ധാരാളം ദൈവാലയങ്ങളും ജനബഹുലമായ ഒരു സമുദായവും ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാണല്ലോ കർദ്ദിനാൾ മഹേപ്പാസിന്റെ പ്രഭാഷണം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സുലാക്കാപാത്രിയക്ലീസിന്റെ കാലശേഷം പൗരസ്ത്യ കൽദായസുറിയാനി സമുദായവും റോമാസിംഹാസനവുമായി തുടർച്ചയായ ബന്ധം പുലർത്തി പോന്നു. പക്ഷേ ഇൻഡ്യയിൽ രാജാധിപത്യം ഉറപ്പിച്ച പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ അനധികൃതമായ ഇടപെടൽ മൂലം ഈ ബന്ധത്തിനും കോട്ടം തട്ടി. അനന്തരം കേരളത്തിലെ കൽദായസുറിയാനിസമുദായം മാത്രം ശീ

ശ്ചകളുടേയും പാഷണ്ഡതകളുടേയും ആക്രമണം മൂലം മുറിവേറ്റു നിന്നമണിഞ്ഞു അവ കോലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

For favours received

Inserted by

Miss. Annamma Kurian,
Teacher.
Nedumpara U. P. School,
Kalthuruthy P. O.

For favours received

Inserted by

M. A. Abraham,
G. A. Road, Madras, 21.

കിളികളുടെ ഉപമ

(വ. ദി. ശ്രീ. പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ)

(തുടർച്ച)

ഇനിയും വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നൊരു കഥ പറയാം. ശലോമോൻ രാജാവിന്റെ കാലത്ത് യറോബാമും എന്നൊരു രാജഭൃത്യനുണ്ടായിരുന്നു. നല്ല പറഞ്ഞു മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാക്കി അവരെ രണ്ടു കക്ഷികളാക്കുവാൻ അയാൾ സമർത്ഥനായിരുന്നു. ശലോമോൻ അയാളുടെ ദുർബ്ബദ്ധി മനസ്സിലാക്കി അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ ആലോചിച്ചു. അതു മനസ്സിലാക്കി യരോബാമും യജപ്പിലേക്കു ഓടിപ്പോയി രക്ഷപെ

ന്റെ പേർ ഇസ്രയേൽ രാജ്യമെന്നായിരുന്നു.

ക്രിസ്തു യഹൂദായിൽനിന്നു വരുമെന്നാണ് പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ആ ഗോത്രത്തെ വിട്ടുനില്ക്കുന്നത് യഹൂദന്മാർ പാടില്ലാത്ത സംഗതിയായിരുന്നു. തൻ കാര്യം തല്ലുന്നതായ യറോബാമും അതൊക്കെ പുറംതള്ളി. ജനത്തെ വിഗ്രഹാരധനത്ത് പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇസ്രയേൽ രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള ഭാഗിലും ബഥേലിലും രണ്ടു കാളക്കുട്ടികളെ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചു. യരോബാമും ദേവാലയത്തിൽ പെരുന്നാളുള്ള ദിവസങ്ങൾ നോക്കി ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്സവങ്ങളേർപ്പെടുത്തി അങ്ങിനെ പാപജീവിതത്തിൽ മുഴുകിപ്പോയി. ഒടുവിൽ ദീനമായി. കഠിന വേദനയിലായി. അത് ദൈവകോപത്തിന്റെ ഫലമാണോ എന്നറിയണം. ദൈവത്തോടു ക്ഷമ യാചിപ്പാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. ദീർഘദശിയോടു ചോദിപ്പാനും കാരണമാണ്. ഒടുവിൽ തന്റെ ഭാര്യയെ വേഷമാറി അഹിയാദീർഘദശിയുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. വാല്യംവെട്ടിയ ദീർഘദശി കണ്ണു കണാൻ പാടില്ലാതിരിക്കുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ പടികളെത്തിയപ്പോൾ ദീർഘദശി വിളിച്ചുപാഞ്ഞു. യരോബാമിന്റെ ഭാര്യയെ നീ അന്യസ്ത്രീയെന്ന് നടിക്കുന്നത് എന്തിന്, കയറിവരിക. നിനക്ക് അറിയേണ്ട കാര്യം ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ്. നിനക്കുണ്ടാകുന്ന പടികളെത്തുപ്പോൾ യറോബാമും മരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനക്കാരിൽ പട്ടണത്തിൽ വെച്ചു മരിക്കുന്നവരെ നല്ലേർതിന്നും. വയലിൽ വെച്ചു മരിക്കുന്നവരെ പക്ഷികൾതിന്നും. എന്നു പറഞ്ഞു. എന്തൊരു കഠിന പ്രതിഫലം ആ പ്രവചനം ബയശാ എന്ന സേനാനായകന്റെ കാലത്തു നിവർത്തിയായി. അദ്ദേഹം യരോബാമിന്റെ ഭവനക്കാരെയെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കിയ ശേഷം സ്വയം രാജാവായി. ഗോതമ്പിന്റെയിടയിൽ കള വിതയ്ക്കുവാൻ നടന്ന യരോബാമിനുവന്ന ശിക്ഷ നോക്കുക. ദുഷ്ടന്മാരുടെ അന്ത്യം വേദകരമായിരിക്കുമെന്നിതിൽനിന്നു പഠിക്കാവുന്നതാണ്.

ട്ട. ശലോമോന്റെ മരണശേഷം അയാൾ തിരിച്ചുവന്നു. ദുരുപദേശംകൊടുത്ത് ജനങ്ങളെ രണ്ടുകക്ഷിയാക്കി. അവരിൽ ഒരു കക്ഷിയെ കൊണ്ട് അയാൾ ഒരു പുതിയ രാജ്യം സൃഷ്ടിച്ചു. അയാൾ ആ രാജ്യത്തെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവായി. എങ്കിലും തന്റെ ഹൃദയം ദൈവമുമ്പാകെ നേരായിരിക്കുന്നില്ലെന്ന് അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു. പഴയ രാജ്യത്തിന്റെ പേർ യഹൂദിയ രാജ്യമെന്നും പുതിയതി

പ്രാർത്ഥനയില്ലാത്ത ജീവിതം

അപകടകരമാണ്

എപ്പോഴാണ് ശത്രുവന്ന് കളവിയെടുത്ത്? ഉറങ്ങിയപ്പോൾ എന്ന് വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. നാം ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുകൂടിയാൽ ശത്രുവന്ന് കളവിയെടുക്കും. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്ന ചിലർ തിരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിന്റെയും കൂടാതെ പരമാവധി അനുഭവത്തിന്റെയും കുറവുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ വന്നത്. പ്രാർത്ഥനാജീവിതമില്ലാത്തവർക്ക് ലൗകിക വിചാരങ്ങളിൽ നാം കടുങ്ങിപ്പോകാം. ഒരിക്കൽ ഒരു കപ്പൽ പാറയിൽ തട്ടി ഉടഞ്ഞുപോകുവാൻ ഇടയായി. കപ്പലിലെ വടക്കുനോക്കിയനുസരിച്ചാണ് കപ്പിത്താൻ കപ്പൽ നയിച്ചിരുന്നത് പിന്നെ ഇതെങ്ങനെ പറ്റി, എന്തായി തീർന്നു. വടക്കുനോക്കിയുടെ അടുക്കൽ ഒരു ഇന്ത്യക്കപ്പലിടന്നിരുന്നു. അതിന്റെ ആക്രമണത്തിൽ പെട്ട് അതിന്റെ സൂചിയുടെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചുപോയിരുന്നു. കമ്പിയെടുത്തു മാറിയിപ്പോഴാണ് കഥ മനസ്സിലായത്. അപ്പോഴേക്ക് സമയം കഴിഞ്ഞിരുന്നു അതായിരുന്നു അപകടകരം. ലൗകികവാസ്തവങ്ങൾ മനുഷ്യനെ ആകർഷിക്കും. അതിൽ കടുങ്ങിയെത്തിരിക്കണമെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം വേണം. ദാവീദ് പ്രാർത്ഥനാജീവിതമുള്ളവനായിരുന്നു. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എഴുതിയ ആളായിരുന്നു. എങ്കിലും കുറെനാൾ മാനുഷജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു അപ്പോൾ ദാവീദ് ഉറിയായുടെ ഭാര്യ കളിക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം കടുങ്ങി. ഒട്ടുവിൽ ഉറിയായെയുദ്ധക്കളത്തിൽ വെച്ച് കൊല്ലിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെ കൈക്കലാക്കി. നാഥാൻ ദീർഘദർശിയെന്ന് രാജാവിനെക്കണ്ടു അദ്ദേഹം ഒരു കഥപറഞ്ഞു വളരെ ആഴകൾ ഉള്ള ഒരുവന്റെ വീട്ടിൽ ഒരാൾ വിരുന്നുവന്നു. അതിനടുക്കൽ ഒരാളുമാത്രം ഉള്ള ഒരു പാവപ്പെട്ടവൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. ആധനികൻ ചെന്നു ആ ആളിനെ അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചുപിടിച്ചു കൊന്നു. വിരുന്നുവകാരനെ സൽക്കരിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞു. ഉടനെ രാജാവ് കോപിച്ചു അവൻ ആരായിരുന്നുവെന്നും മരിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞു. ഉടനെ നാഥാൻ ആ ആൾ നീതന്നെയാണ്, എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് ദാവീദിനു ഓർമ്മ വന്നത്. അദ്ദേഹം അനുതപിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

അങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹം 51-ാം സങ്കീർത്തനം എഴുതിയത്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ ലൗകികകാര്യങ്ങൾ ആകർഷിച്ച് ഇല്ലാതെയാക്കും. ആ സന്ദർഭം നോക്കിയാണ് ശത്രു കളവിയെടുക്കുന്നത്. പ്രാർത്ഥനാജീവിതമില്ലാത്തവർക്ക് നാം ലൗകികചിന്തയിൽ കടുങ്ങിപ്പോകാം. സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങളുടെ നിലവാരം? നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നടത്തുന്നുണ്ടോ?

കളവിയെടുക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേണം

ഇപ്പോൾ കളവിയെടുക്കുന്നത് യജമാനൻ പറഞ്ഞതെന്തുകൊണ്ട്?

ഒരിടവകയിൽ ഒരു വഴക്കാളിയുണ്ടായിരുന്നു അയാളെക്കൊണ്ട് വികാരിയച്ചൻ വിഷമിച്ചു അതിനാൽ അവനെ മുടക്കി. ഉടനെ അയാൾ വേറെ പന്ത്രണ്ടുവീട്ടുകാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അകത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് പോയി. ആ വികാരിയച്ചൻ ഒരു കളവിയെടുപ്പോൾ പന്ത്രണ്ട് ഗോതമ്പുതൈകളാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടത്. വേറൊരിടവകയിൽ ഒരാൾ ഒരു അകത്തോലിക്കാപള്ളിയിൽ പോയി ഒരു നേർച്ച നടത്തി. ഉടനെ അയാളെ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്ന് ചിലർ നിർബന്ധം പിടിച്ചു. നിങ്ങൾ പോയി അയാൾക്കു കുററബോധം വരുത്തുക. എന്ന് വിവേകിയായ വികാരിയച്ചൻ പറഞ്ഞു. അവർ പോയി അയാളുടെ തെറ്റിനെപ്പറ്റി അയാളോടു സംസാരിച്ചു. അയാൾക്കു തെറ്റു മനസ്സിലായപ്പോൾ അയാൾ അതേറ്റു പറഞ്ഞു കമ്പസാരിച്ചു. ആ അച്ചൻ കളവിയെടുത്തു. ഗോതമ്പിന് കേടു വരുത്തിയതുമില്ല. വേറൊരാൾ അയാളുടെ മകളെ ഒരു അകത്തോലിക്കാസഭയിൽ കെട്ടിച്ചു. അയാളെ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്ന് ചിലർ നിർബന്ധിച്ചു. അയാളുടെ കാരം അയാളെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് വികാരിയച്ചൻ പറഞ്ഞു. അവർ പോയി ശമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആ മണവാളനെക്കുറിച്ചു കത്തോലിക്കനായി. ഇങ്ങനെ നാം സഹിഷ്ണുതയോടുകൂടെ ശ്രമിക്കണം. ഗോതമ്പിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഇരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം.

ശിക്ഷണം വേണ്ടെന്നല്ല പറയുന്നത്

ശിക്ഷണനടപടികൾ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അതു വിവേകത്തോടുകൂടെ ചെയ്യണം. അറിവില്ലാത്ത ശിശു പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികൾക്ക്

വി. ബലിയും പരിശുദ്ധാത്മാവും.

(ജെ. പടിഞ്ഞാറേക്കര, പട്ടം)

കൂടാശയും ബലിയുമെന്ന നിലയിൽ വി. കർബാന ദൈവത്തിനു സ്തുതിയർപ്പിക്കുകയും, മനുഷ്യനെ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു യോഗ്യനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബലിപീഠത്തിനു സമീപം നാം കാണുന്ന പുരാഹിതനിൽക്കൂടി മഹാ പുരാഹിതനായ ക്രിസ്തു തന്നെയാണു് വി. ബലിയർപ്പിക്കുക. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അനന്തനന്മയായ ദൈവത്തിനു് ആ ബലി സ്വീകാര്യമാക

നതും, പാപിയായ മനുഷ്യൻ ദൈവപ്രസാദത്തിനു് അർഹനാകുന്നതും.

ബലിപീഠത്തിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന അപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളായി മരുന്ന ഭാഗമാണു്, വി. കർബാനയുടെ കാതലായ ഭാഗം. പെസഹാക്ഷേണത്തോടുകൂടി, വി. കർബാനയും ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ വി. കർബാനയുടെ സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചു

ൾക്കു് ശിക്ഷണവും ശാസനയും ആവശ്യമാണു്. അതില്ലെങ്കിൽ അവർ തെറ്റിപ്പോകും പ്രായമായവരുണ്ടാക്കുന്ന വഴക്കിനേയും അവഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഒന്നാമതായി ആ കുറ്റം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. അതാണു ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. തീരുന്നിപ്പത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ ശിക്ഷണനടപടിക്ക് ഒരുങ്ങാവൂ. മറ്റുള്ളവർക്കു് തെറ്റിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിരിക്കുകയും വേണം.

നാമെല്ലാവരും ദൈവമുമ്പാകെ ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ കുറ്റക്കാരാണു്. ആ കുറ്റമെല്ലാം തന്റെ ഏകജാതനെ അയച്ചു് വഹിപ്പിക്കുകയല്ലെങ്കിലും ദൈവം ചെയ്തു്. ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കണമെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണമെങ്കിൽ നാമും കുറ്റക്കാരോടുകൂടിക്കേണ്ടതോ. വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളനോടു അവസാനസമയത്തായിട്ടുപോലും യേശു ക്ഷമിച്ചു. അതു പോലെ നാമും ചെയ്യണം.

അവസാന ന്യായവിധിയുണ്ടെന്നു്

ഓക്കണം

മാലാഖമാർ നിഷ്പാപകരാണു്. അവരാണു് കൊയ്ത്തുകാർ, കൊയ്യുന്നതു ന്യായവിധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അന്നു മാലാഖമാർ വന്നു് കള്ളനേയും ഗോതമ്പിനേയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കും. ദുഷ്ടന്മാരേയും ഉത്തമന്മാരേയും തമ്മിൽ അകറ്റി നിറുത്തും. മറ്റു

ഉള്ളവരുടെ ദുഷ്ടിയിൽനിന്നു് പലതും മറച്ചു വയ്ക്കുവാൻ ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കു സാധിക്കും. എന്നാൽ അതു ന്യായവിധിയിൽ സാധിക്കുകയില്ല. അന്നു തങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി ബോധ്യപ്പെടുകയോ, നാണിച്ചതു കൊണ്ടോ ഫലമില്ല. മലകളെ ഞങ്ങളെ മറയ്ക്കുവാൻ കുന്നുകളെ ഞങ്ങളെ താങ്ങിക്കൊള്ളുവാൻ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ അന്നു പറയുകയില്ല. പോകുവാൻ നിങ്ങളെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. എന്നു ക്രിസ്തു പറയുമ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാരെല്ലാം പുറത്തേ അഗ്നികണ്ഡത്തിൽ നിപതിക്കും. അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു് ഉത്തമന്മാരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും.

നാം നമ്മുടെ പാപങ്ങളെവിട്ടു് ജീവിക്കുവാനും മറ്റുള്ളവരോടു ക്ഷമയോടും, കാരുണ്യത്തോടുംകൂടി വർത്തിപ്പാനുമുള്ള കാലമാണിതു്. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നേടുവാനുള്ള സമയമാണിതു്. അനുതപിച്ചാൽ സ്വീകരിക്കുന്ന കാലമാണിതു്. നാം ക്ഷമചൊരിക്കുവാൻ വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവർത്തികൊണ്ടും പലതും മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിത്തരുന്നകാലമാണിതു്. നാം മുക്കിയിട്ടുനിൽക്കുന്നതുളുടെ പോകാതെയിരിക്കണം തിരുസഭയോടു പിണങ്ങിപ്പോകുന്നവർ അന്ധകാരത്തിലേക്കു് ഉള്ള വഴി വിതി കൂട്ടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു നേരായമാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുക. നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കുന്നതാണു് നമുക്കു് പരമപ്രധാനമായ കാര്യം. അതിനായി പരിശ്രമിക്കുക. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

കൊണ്ട് കുരിശുമരത്തിൽ ക്രിസ്തു നൂറു പൂത്തിയാക്കി. ലോകം-വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു മരിച്ചു. വി. പൗലോസ് സ്ത്രീമാരുടെ വാക്കുകളിൽ, വി. ബലി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മരണവാർത്തയിലിരിക്കലാണ്. എന്നാൽ മരിച്ച ക്രിസ്തു ഉയർത്തേണമെന്ന്, നമുക്കു ജീവൻ നൽകി. വി. കർത്താവായ ക്രിസ്തു ഇതിന്റെയൊക്കെ പുഷ്പസൂരനായും. സൂര്യൻ മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന് ആരാധനയും, മനുഷ്യന് ജീവനും നൽകുന്ന അമൃതവും നൽകിയിട്ടുണ്ട് വി. ബലി.

പുരോഹിതൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ട്, അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയുംമേൽ “ഇത് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു”, “ഇത് എന്റെ രക്തമാകുന്നു” എന്നു ചുരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു മിശി, അവ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളായിത്തീരുന്നുവെന്ന് തീരുവഴി പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെയും മറ്റു പല പാരമ്പര്യസഭകളുടെയും ആരാധനക്രമത്തിൽ കൂടാശ്വപനങ്ങളുടെശേഷം, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, അപ്പത്തേയും വീഞ്ഞിനേയും കർത്താവിന്റെ തീരുശരീരരക്തങ്ങളായി മാറാനുമാവുമെന്ന് പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ കൂടാശ്വപനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യമെന്ത്? അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സാരാംശവൃതിയാനം പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥനയാലല്ല സാധിക്കുക? ഇതൊന്നു പരിശോധിക്കുകയാണു് ഈ ലേഖനോദ്ദേശ്യം.

കത്തോലിക്കാസഭയെപ്പോലെ കൂടാശ്വപനങ്ങളുടെ സാരാംശവൃതിയാനശക്തിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന നെസ്തോറിയൻ സഭയും, ഏകസ്വഭാവവാദികളും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥനയിൽ മാത്രം വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരാണ് ഗ്രീക്കു-റഷ്യൻ സഭക്കാർ. എന്നാൽ അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സാരാംശവൃതിയാനം കൂടാശ്വപനപ്രാർത്ഥനയാലാണ് സാധിക്കുന്നതെന്ന് പുതിയനിയമവും, പാരമ്പര്യവും, പല ആരാധനക്രമങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും പ്രാധാന്യവും നമുക്കു പരിശോധിക്കണം.

ആരാധനക്രമങ്ങളിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥനകൾ, കൂടാശ്വപനങ്ങളുടെ മുൻപോ പിൻപോ ആകാം. അവ യാഥാസ്ഥാനപ്രകാരത്തിലുള്ളവയോ, സാരാംശവൃതിയാനത്തിനുള്ളവയോ ആകാം. വി. ബേസിലിന്റെയും, ക്രിസോസ്തോമിന്റെയും, ബൈസന്റീൻ ആരാധനക്രമത്തിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു സാരാംശവൃതിയാനപ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ ഗ്രീക്കുകാരും റോമാക്കാരും തമ്മിൽ ഒരു വിവാദമുണ്ടായി. പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥനകൾ ധാരാളമുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളാണ് ബൈസന്റീൻ, റോമൻ, വി. ബേസിലിന്റെ കോപ്റ്റിക്, വി. സിറിലിന്റെ കോപ്റ്റിക്, വി. ഗ്രിഗറിയുടെ അലക്സാന്ദ്രിയൻ ഗ്രീക്കു, വി. മാക്കിന്റെ ഗ്രീക്കു ആരാധനക്രമങ്ങൾ. വി. ഹിപ്പോളിറ്റസ് രചിച്ചതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ഒറ്റേറിക പാരമ്പര്യത്തിലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥനകൾ 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുള്ളവയാണ്. ഹിപ്പോളിറ്റസ് സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ വേദാനന്ദൻ “നമ്മുടെ കർത്താവിനു മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നവന്റെ ഉടമ്പടി”. 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ “പപ്പീയോയെർ-ബേസിലിയൻസി”യും ഈജിപ്റ്റിൽ തമുയിൽ ചെ മെത്രാനായിരുന്ന സൊമിഷോന്റെ “അനാഥോറിയം” പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു ധാരാളം പ്രാർത്ഥനകൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ വി. ക്രിസോസ്തോമിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ജെസലോം സഭയും ഇതിനപുറമെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏറ്റവും പുരാതന “അനാഥോറിയം” ആദിമസഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ‘ക്രമം’ അപ്പസ്തോലിക കോൺസ്റ്റാന്റീനൂഷനിയിലെ 8-ാം പുസ്തകത്തിലുള്ളതും, അന്ത്യോക്യൻ സിറിയൻസഭ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്രമവുമത്രേ.

14-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഗ്രീക്കു റോമൻ വിവാദം, നിഷ്കാളസ് കാബാസിലാസ് തന്റെ “ആരാധനക്രമവിവരണത്തിൽ” രേഖപ്പെടുത്തി

യിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ പനങ്ങളുടെ സാരാംശവൃതിയാനശക്തിയിൽ വി. ക്രിസ്തോസ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്ന റോമൻ വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കുകയായിരുന്നു കാബാസിലാസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. “വർദ്ധിച്ച പെരുക്കുക” എന്ന ദൈവവചനം പോലെയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസ്തുത വാക്കുകളെന്ന് ക്രിസ്തോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ പ്രാവശ്യവും അപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളായി മാറുന്നുവെന്നും വി. ക്രിസ്തോസ് സ്പഷ്ടമായിത്തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. കാബാസിലാസാകട്ടെ, ഈ അവസാനഭാഗം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് “വർദ്ധിച്ച പെരുക്കുക” എന്ന ദൈവവചനം പോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകളും ക്രമേണ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവ മാത്രമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ കൂടാതെ പനങ്ങളുടെ സാരാംശവൃതിയാനത്തിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന അത്യാവശ്യമത്രേ, കാബാസിലാസിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ. അതും വി. ക്രിസ്തോസ്മിന്റെ പേരിൽ.

സാരാംശവൃതിയാനത്തിനാവശ്യമായ പ്രാർത്ഥന പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നുമാത്രം മനസ്സിലാക്കുക പ്രയാസമാണ്. “ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു.....” ഇതെന്റെ ഓർമ്മയായി നിങ്ങൾ ചെയ്യൂവീൻ എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്യത്തിൽനിന്ന് എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു സ്പഷ്ടമല്ല. ഉയർപ്പിനുശേഷം വി. ബലിയർപ്പിക്കേണ്ട വിധം ശിഷ്യർ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുമോ? ഇതറിയുന്നതിനാണ് പാരമ്പര്യത്തിലേക്കു നാം കടക്കുക. “ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു” എന്ന വാക്യം അപ്പത്തെ ശരീരമാക്കി മാറ്റുന്ന വാക്യമോ ശരീരമാക്കി മാറ്റിയശേഷം “ശരീരമാണെന്നു കാണിക്കുന്നു” വാക്യമോ? വി. പൗലോസും, ചില ആരാധനക്രമങ്ങളും “യുദ്ധോദയീൻ” എന്ന ഗ്രീക്കുവാക്കിനെ അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സാരാംശവൃതിയാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചെങ്കിലും, അതിന്റെ മൂലാർത്ഥം “പുകഴ്ത്തുക”, “സ്തുതിക്കുക” എന്നൊക്കെയാണ്. തന്നെയുമല്ല, ക്രിസ്തുവി

ന്റെ കാലത്തു്, ഈ മൂലാർത്ഥം മാത്രമേ ആ വാക്കിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും ചിലർ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

അതിനാൽ പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യത്തിലേക്കു നമുക്കു കടക്കാം. അപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളായി മാറുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസം ആവശ്യമാണെന്ന് പ്രാചീനപിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനയിൽ മാത്രം അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി ചിലർ കരുതുന്നു. റീജെൻ, ഗ്രിഗോറിയോസ് നിസ്സെനസ്, ജോൺ ക്രിസ്തോസ്തോമസ്, നൈലസ്, ഗുഡെൻസിയൂസി—ബ്രീക്ലിബെൻസിസ്, അഗസ്റ്റിൻ, ഇസ്ഡോർ—ഹിൻപാലെൻസിസ് മുതലായവരാണ് പ്രസ്തുത പിതാക്കന്മാർ. ദൈവശാസ്ത്രപരമായി പാരമ്പര്യവീക്ഷണമെന്തെന്നും, അവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളുടെ സന്ദർഭവും, സാഹചര്യവും അർത്ഥമെന്തെന്നും മനസ്സിലാക്കിയാൽ അത്തരമൊരു തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്ക് ഇടമില്ല.

നേരിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലാവശിക്കുന്നവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. വി. ത്രീത്വം എങ്ങനെ ബാഹ്യമായ ഒരു വസ്തുവിൽ (സൃഷ്ടിയിൽ) പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് ഗ്രീക്കുപിതാക്കന്മാർ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പ്രവൃത്തി പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, പുത്രനിൽക്കൂടി കടന്ന്, ഫലം പ്രാപിച്ചു്, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുക. ജീവദായകനും, ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനും, പൂർത്തീകരിക്കുന്നവനും പരിശുദ്ധാത്മാവുതന്നെ. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ സാരാംശവൃതിയാനനിമിഷത്തിൽ (വി. ത്രീത്വം ബാഹ്യവസ്തുവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നിവിടെ) പരിശുദ്ധാത്മാവു സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതിനാൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. മോസസ് ബാർ കേഫായും ദിയോണീഷ്യസ് ബാർ സലീബിയും ഇതു തന്നെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലെ പരിശുദ്ധാത്മാ

വിന്റെ പ്രചർത്തവും, ബലിപീഠത്തിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസവും ആവർത്തം തമിഴുപുഴത്തു നൂറു. ക്രിസ്തുവർഷം 202-ൽ ഇരുന്നൂറു സ്പർദ്ധയുണ്ടാക്കി 377-ൽ അന്ത്യോസിയസ് മെഡിനാൻസീസും 394-ൽ ഗ്രിഗോറിയസ് നിസ്സെനസ്സും, 407-ൽ ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോമോ 430-ൽ അഗസ്റ്റിനും, 451-ൽ ജെറുസലേമിലെ മെഡിക്കിയസും 492-ൽ ഫോസ്റ്റസ് റെയിൽസീസും 533-ൽ അന്ത്യോക്യയിലെ സെവരൂസും 636-ൽ ഇസ്രിയോർഹിൻപാലെൻസീസും, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകളുടെ സാരാംശവൃതിയാനശക്കിയെ സ്പർദ്ധയായി പഠിപ്പിച്ചു. പല അരാധനകളും മറ്റും പ്രസ്തുത സത്യം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നുമുണ്ട്.

എങ്കിൽ കൂടാശ്വാപവനത്തിനുശേഷം, തിരുശരീരത്തെയും, തിരുമക്കത്തേയും അപ്പവും വീണ്ടുമെന്ന് സംബോധന ചെയ്യുക സാധ്യമോ? യാക്കോബായക്കാളും മലങ്കരസുറിയാനികത്തോലിക്കരും വി. കർബ്ബാനയിൽ, കൂടാശ്വാപവനങ്ങൾക്കുശേഷം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. “.....കർത്താവേ, നിന്റെ വിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിവന്നു, ഈ അപ്പത്തെ ജീവദായകവും, രക്ഷാകരവും, സ്വർഗ്ഗീയവുമായ ശരീരവും ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെയും ശരീരങ്ങളെയും സ്വതന്ത്രമാക്കുന്ന ശരീരവും ഇത് സ്വീകരിക്കുന്നവർ പാപമോചനവും നിത്യജീവനും നൽകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദൈവവും, രക്ഷിതാവുമായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവുമായി മാറുന്നമെ ആമ്മീൻ....”.

പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥന, വി. ബലിയിൽ മരിച്ചു കിടക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉക്താനത്തിനാണെന്ന് വേദപണ്ഡിതനായ തിരയാഡോർ മോഫ്സ് വെസ്റ്റ്മൻസ് കരുതുന്നു. പൗരസ്ത്യാരാധനകൃമത്തിന്റെ സവിശേഷതയ്ക്ക് ഒരു ഉദാഹരണമാണ് തിരയാഡോറിന്റെ ഈ ചിന്താഗതിയിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുക. വി ബലി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതവും പീഡാനുഭവവും, മരണവും, ഉയിർപ്പും വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സംഭവമാണ്. മരണത്തിൽ നിന്ന്

ക്രിസ്തുവിനെ പിതാവായ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഉയർപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ, വി. കർബ്ബാനയിലും മൗതുകമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർപ്പ് സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ തിരയാഡോർ പറയുന്നതുപോലെ ഉയിർപ്പിനുവേണ്ടിയോ പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയെന്ന സംശയിക്കുന്നു.

കാരണം, വി. കർബ്ബാനയിലെ പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം കൂടാശ്വാപവനങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളും ഒരേ ഒരു സത്യമാണ് നമ്മെയറിയിക്കുക. ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു, ദൈവത്തിനു തന്നെത്തന്നെ ബലിയർപ്പിച്ചു. ഈ സത്യത്തെ മുറിച്ചറിയിക്കുകയും മറ്റൊരല്ലാ തന്നെ. എല്ലാം ഒരു നിമിഷത്തിലോ, ഒരു വാക്കുകൊണ്ടോ പൂർത്തിയാക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. അങ്ങനെ സഭാപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, ഒരേ പ്രാർത്ഥന ആവർത്തിക്കപ്പെടുക സാധാരണമാണ്. അദ്ദേശ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവശക്തിയുടെ ദൃശ്യമായ അടയാളമാണല്ലോ കൂടാശ്. ഈ ദൃശ്യാടയാളം വിശ്വാസികൾ കൂട്ടലായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ആവർത്തനം സഹായിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കൂടാശ്വാപവനങ്ങൾക്കു മുൻപും അതിനു ശേഷവും, സാരാംശവൃതിയാന പ്രാർത്ഥനകളോ, തത്തുല്യങ്ങളായ മറ്റു പ്രാർത്ഥനകളോ, ആരാധനകൃമങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നത്. ഇതു തന്നെയാണ് ബോധോപയും പറഞ്ഞത്. “എല്ലാം ഒന്നാന്നായി വിഭജിച്ചു പരിശോധിക്കാതെ, ഒന്നാകെയും, ഒരു പ്രവൃത്തിയായും കാണുകയെന്നതാണ് സാധാരണയായി ആരാധനകൃമതത്വം. വസ്തുതകളെ കൂട്ടൽ ഇന്ദ്രിപരമാക്കുവാനാണ്, മുൻപു ചെയ്തതും, ഇനിയും ചെയ്യുവാനിരിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വിവേചിക്കാതെ, ഓരോന്നും, അപ്പോൾ മാത്രം ചെയ്യുന്നതുപോലെ സഭ കണക്കാക്കുന്നത്”.

മുകളിൽ നാം കണ്ട പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വേദാന്ത സവിശേഷതകൂടിയുണ്ട്. ക്രിസ്തുവും വിശ്വാസികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിൽക്കൂടിയിറപ്പിച്ചു, പിതാവിനു സമർപ്പിക്കുന്ന ആ പ്രാർത്ഥന. ക്രിസ്തു ശിരസ്സും, വിശ്വാസികൾ ശരീരവുമായ

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രേക്ഷിതരൂപി

(ജോസ് തച്ചിൽ, പ.നാ.)

തൊട്ടിലാട്ടുന്ന കരങ്ങളാണ് രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണചക്രം തിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവാണു് ഭാവിയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗഭാരം നിർണ്ണയിക്കുന്നതു്. ഭാവിയിലുണ്ടെ വളച്ചുയോ തളച്ചുയോ അവനെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. അത്ര പ്രാധുര്യമുള്ളവനാണവൻ. അങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവിന്റെ ഭാവി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് നിർദ്ദേശങ്ങളും നിയന്ത്രണവും പ്രചോദനവും നല്കുന്നതു് അവനിന്നു് വിദ്യാലയത്തിൽവെച്ചു ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമാണു്. ധാർമ്മികവും സാംസ്കാരികവുമായ തലങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചു പരിശീലനം അവനിന്നു ലഭിച്ചാൽ, ഭാവിയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണ ധാർമ്മികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ഉയർന്നിരിക്കും. കലാലയത്തിൽവെച്ചു് നിരീശ്വരത്വവും മതനിഷ്പക്ഷതയുമാണു് അവനു് വേണ്ടവണ്ണം പാഠ്യപരമ്പരയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, രാജ്യം ഏതൊരു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായിട്ടു് മതനിഷ്പക്ഷതയുടേയും ക

രാജനന്ത്യങ്ങളുടെ പിടിയിൽ അമർന്നുപോകുമെന്നതിൽ സംശയത്തിന്നു സ്ഥാനമില്ല.

ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണു് അദ്ധ്യാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ ഭാരിച്ച ചുമതല. രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി, സാധാരണ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു, നാമിന്നു് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന പരിശീലനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ, ചുമതലാഭാരാധത്തോടെ നിവൃത്തിക്കുണ്ടു കടമയാണു് അദ്ധ്യാപനം.

ഏതു തരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണു് കുട്ടികൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നതിനെപ്പറ്റി മൗലികകാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാവരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണു്. “മനുഷ്യനിലുള്ള കായികവും മാനസികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ എല്ലാ (മാനുഷിക) വൈശിഷ്ട്യങ്ങളേയും ആവിഷ്കരിക്കുകയാണു്” യഥാർത്ഥ വിദ്യാഭ്യാസം, രാഷ്ട്രപിതാവായ ഗാന്ധിജിയുടെ വാക്കുകളിൽ.

എന്നാൽ, ഒരു കത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥിക്കു ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു തരത്തിലുള്ളതാ

തിനാൽ ബലിപീഠത്തിൽ എഴുന്നള്ളി വന്നിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടു്, യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വാസികൾ യോജിക്കണം. പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥന ഇതിനാണെന്നു് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുമുണ്ടു്. ബലിപീഠത്തിൽ എഴുന്നള്ളി വന്നിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവാകട്ടെ വിശ്വാസികളിൽ ഫലപ്രദമായി സന്നിഹിതനാകുന്നതു് ഈ പ്രാർത്ഥനമുമാണെന്നും അവർ വിചാരിക്കുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ, പുത്രനിൽക്കൂടി, പിതാവിലേക്കു് സംവഹിക്കപ്പെടുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം. വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ രക്ഷാകരപ്രവൃത്തിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല പൗരസ്ത്യ ആരാധനക്രമത്തിൽ.

അതിനാൽ സാരാംശവ്യതിയാനത്തിന്നു് ഭദ്രാശ്വാസവനങ്ങളുമാത്രം മതിയെങ്കിലും മറ്റു പ്രാർത്ഥനകളെയെല്ലാം അപ്രധാനമായി ഗണിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. സാരാംശവ്യതിയാനം പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു മാറ്റമായതിനാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു നിമിഷത്തിലതു സംഭവിക്കുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കുക. എന്നാൽ ഭദ്രാശ്വാസവനങ്ങളും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും ഒന്നായിരുന്നെങ്കിൽ പൂർണ്ണബലിയിൽ നാം കാണേണ്ടതു്? പല പുരുഷപിതാക്കളുടെയും വേദപണ്ഡിതരുടെയും സമീപനരീതിയും ഇതായിരുന്നു. അമൂല്യമായ വി. ബലിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ല.

യിരുന്നാൽ പോരാ. കത്തോലിക്കനാണെന്ന എക കാരണത്താൽ ആദ്ധ്യാത്മികതലത്തിൽ മെച്ചമായ പരിശീലനം ലഭിക്കാൻ അവൻ അവകാശവും കടമയുമുണ്ട്. കാരണം, ജ്ഞാന സ്നാനം വഴി അവൻ വില പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ അവകാശങ്ങളുടെ സംസിദ്ധിയ്ക്കും കടമകളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനും സഹായകമായ വിദ്യാഭ്യാസമായിരിക്കണം അവന്റെ വിശ്വാസാനുഭവം. അവൻ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ തിരുന്നെടുത്തു കാര്യമായ ചുമതലകളാണവന്റെ. ക്രിസ്തുനാമൻ പറയുന്നതുപോലെ, “കൂടുതൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവനിൽനിന്ന് കൂടുതൽ ആവശ്യപ്പെടും”. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ്, കത്തോലിക്കാസ്തുക്കൾ നടത്തുവാനും അവയിൽ മാത്രം കത്തോലിക്കാകട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കാനും സഭ നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്. സഭയുടെ വിശ്വാസസംഹിതയ്ക്കും പാരമ്പര്യത്തിനും അനുയോജ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം അവിടെ മാത്രമാണല്ലോ അവർക്കു കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്.

കത്തോലിക്കർ പ്രത്യേകമായി ലഭിക്കേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ അതിസ്വാഭാവികരൂപിയും പ്രേഷിതവൈതന്യവുമാണ്.

അതിസ്വാഭാവികമായ വിദ്യാഭ്യാസമായിരിക്കണം കത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥികളുടെത്, സാധാരണ വിദ്യാഭ്യാസത്തോടുകൂടി വില ആദ്ധ്യാത്മികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചേർത്തത് അത് അതിസ്വാഭാവികമാകുകയില്ല. പലപ്പോഴും നാം ചെയ്യാറുള്ളത് ഇതാണല്ലോ. ദൈവസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികജീവനിൽ പങ്കുപറ്റിയാൽ മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അതിസ്വാഭാവികരൂപിയോടെ വീക്ഷിക്കാൻ ഒരുവൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പഠിക്കുന്നതും, അദ്ധ്യാപകരെ അനുസരിക്കുന്നതും സഹപാഠികളുമായി സംസാരിക്കുന്നതിലേർപ്പെടുന്നതും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള യഥാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന വീക്ഷണഗതിയോടെയായിരിക്കണം. ഇതിൽനിന്നും സുവിദിതമാ

ണ് സ്വാഭാവികവിദ്യാഭ്യാസവും അതിസ്വാഭാവികവിദ്യാഭ്യാസവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം.

മതപരമായ അന്തരീക്ഷം സൂക്ഷിച്ച് സംജാതമാകുന്നത് അദ്ധ്യാപകർ കത്തോലിക്കരായിരുന്നതുകൊണ്ടോ ക്ലാസ്സുകൾ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടോ മാത്രമല്ല. ബാഹ്യനഷ്ടാനങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം മനുഷ്യ പ്രകൃതിയെ അതിസ്വാഭാവികരൂപിയായ പരിപൂർണ്ണമാക്കാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നത് മൗഢ്യമാണ്. ഏറ്റവും അഭിലഷണീയവും സമർത്ഥവുമായത്, സാഹചര്യങ്ങളെ ക്രിസ്തീയാനുരൂപീയോടെ വീക്ഷിക്കാനുള്ള പരിശീലനം അവർക്ക് നൽകുകയാണ്. ഇതിനായി, മനുഷ്യപ്രകൃതിയെ ആന്തരികമായി അതിസ്വാഭാവികരൂപികൊണ്ടു സമ്പന്നമാകണം. ഇതുവെച്ചാണ് ചുമതലപ്പെടുവാൻ അദ്ധ്യാപകരാണ്. ഇവിടെയാണ് കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, കത്തോലിക്കാദ്ധ്യാപകർക്ക് അതിസ്വാഭാവികജീവനിൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുവാനായി സാധിക്കുമെങ്കിൽ, അകത്തോലിക്കാദ്ധ്യാപകർ അതു സാധ്യമല്ല. സ്വജീവിതവുമായി അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടുള്ള അതിസ്വാഭാവികരൂപി കത്തോലിക്കാദ്ധ്യാപകരിൽനിന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളിലേക്ക് ആവരിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ എല്ലാ കത്തോലിക്കാദ്ധ്യാപകരേപ്പറ്റിയും ഇതു പറയാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു സന്ദേഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മറ്റൊരു ഘടകം പ്രേഷിതവൈതന്യമാണ്. ഇതിന് അതിസ്വാഭാവികരൂപിയുമായി വിത്തും വൃക്ഷവും പോലെയുള്ള അഭേദ്യബന്ധമുണ്ടാകും. ക്രിസ്തുവിനേയും ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി സഹജീവിക്കേയും സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ നൈസർഗ്ഗികമായിത്തന്നെ അവിടുത്തെ രാജ്യം വികസിപ്പിക്കാനും അവിടുത്തെ അടുത്തേക്ക് മറ്റുള്ളവരേക്കൂടി ആനയിക്കാനും ജാഗരൂകനായിരിക്കും. അക്കാരണത്താൽ, പ്രേഷിതവൈതന്യം ക്രിസ്തീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാതലായ ഒരു ശാഖയാണ്. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 12-ാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ വാക്കുകളിൽ

“കത്തോലിക്കാസ്കൂളുകളുടെ ചുമതല, ആധുനികലോകത്തിൽ ഉത്തമ കത്തോലിക്കരായിട്ട് ജീവിക്കാൻ കുട്ടികളെ ഒരുക്കുക” എന്നതാണ്. ഉത്തമകത്തോലിക്കരായിട്ട് ജീവിക്കുക എന്നതിൽ പ്രത്യക്ഷമായി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് പ്രേക്ഷിതചൈതന്യം. മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ കൂടി ക്രിസ്തുവിലേക്ക് ആനയിക്കാനുള്ള തീർപ്പുള്ള ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ കുട്ടികളിൽനിന്നുവെച്ചു തുടങ്ങണമെന്നാണ് 1957 ഒക്ടോബറിൽ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായത്. ഇതുതന്നെയാണ് ഭാഗ്യസ്മരണാർഹമായ യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ 1961 ഏപ്രിൽ 3-ാം തീയതിയും ജൂലായ് 19-ാം തീയതിയും ഏറ്റുപറഞ്ഞത്. “ജീവിതത്തിൽ എന്തു ലക്ഷ്യമാണ് തനിക്കുള്ളതെന്നു ചോദ്യം തന്നോടുതന്നെ ചോദിക്കാനുള്ള പ്രചോദനം കുട്ടികളിൽ നിന്നുവെച്ചു തുടങ്ങണം; അതു പോലെതന്നെ തന്റെ ദിവ്യനാമൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നറിയാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും”. 1959-ൽ ലോകത്തിനു നൽകിയ “പ്രിയപ്പെട്ട പൗരസ്ഥ്യം” എന്ന ചാരിതാപത്രത്തിലും, കുട്ടികളിൽ പ്രേക്ഷിത ചൈതന്യം വളർത്തേണ്ടതിന്റെ അത്യന്താവശ്യകത അദ്ദേഹം ഉന്നയിപ്പിറത്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രായോഗികതലത്തിൽ അദ്ധ്യാപകർക്ക് എന്താണ് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുക? ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിൽ ഓരോരുത്തനും തന്റെ “അയലക്കാരനെ” സ്നേഹിക്കാനും സഹായിക്കാനും കഴിയേണ്ടത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ബോധ്യം വരുത്തണം. സ്കൂൾജീവിതകാലത്തു സഹപാഠികളാണ് ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടേയും “അയലക്കാരൻ”; സ്കൂളും പരിസ്ഥിതിയും അവരുടെ കർമ്മമണ്ഡലവും. ജീവിതോദ്ദേശം എന്താണെന്നു ബോധ്യം വന്നതിനു ശേഷം കത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥികൾ ആ ബോധ്യം മറു കുട്ടികൾക്കും പകർന്നു കൊടുക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹസ്മരണയ്ക്ക് അവരും എന്ന് സഹപാഠികളെ അറിയിക്കുകയും വേണം. എല്ലാവരുടേയും നിത്യരക്ഷ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവിലൂടെയുമാണെന്ന് സഹപാഠികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ കത്തോലിക്കാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കഴിഞ്ഞാൽ അതായിരിക്കും

അവർക്ക് സ്കൂൾ ജീവിതകാലത്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രേക്ഷിതപ്രവർത്തനം.

പ്രേക്ഷിത ചൈതന്യം മുമ്പു പറഞ്ഞ വിധത്തിലാണ് കത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥികളിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. കുട്ടികൾ കർമ്മാത്മകരാണ്. അവരുടെ ഉത്സാഹവും ചൈതന്യവും ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ചാലുകളിൽ കൂടി തിരിച്ചുവിടുകയാണ് നമുക്ക് കരണീയമായിട്ടുള്ളത്. കുട്ടികളിൽ പ്രേക്ഷിതചൈതന്യം വേരുന്നണമെങ്കിൽ, ആദ്യമായി നാം അവരുടെ മുമ്പിൽ ഓദാർ വച്ചുകൊടുക്കണം. ഈ ആദർശം ആകർഷണീയവും അതേസമയം അവർക്ക് അഭികാമ്യവുമായിരിക്കണം. ഉദാഹരണമായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം ഭൂമിയിൽ സംസ്ഥാപിതമാക്കാനോ, ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തോടെ ദരിദ്രരെ സഹായിക്കാനോ, ക്രിസ്തീയ കലയും അറിവും വികസിപ്പിക്കാനോ ഉള്ള പ്രചോദനം. ഈ ആദർശത്തിന്റെ പിറകിൽ ദൈവത്തോടുള്ള കറയറ സ്നേഹമായിരിക്കണം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. ദൈവത്തിനു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ കുറച്ചൊക്കെ പരിത്യാഗം ആവശ്യമാണെന്ന് അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയും വേണം. പലപ്പോഴും വിജയരഹിതവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് പ്രയത്നത്തിലും പരിത്യാഗത്തിലുമാണല്ലോ. പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങളാലും മാതൃകയാലും വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കേണ്ടത് കത്തോലിക്കാദ്ധ്യാപകരുടെ കടമയാണ്.

ഇതിന്റെയെല്ലാം നിർവ്വഹണത്തിൽ പല സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങളും നമുക്കു നേരിടേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഭരണകൂടങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായുള്ള എതിർപ്പും നിഷ്പക്ഷതയും പലപ്പോഴും കത്തോലിക്കാസ്കൂളുകളുടെ അസ്തിത്വത്തിനുതന്നെ ഹാനികരമാണ്. അനധികൃതവും അനഭിലഷണീയവുമായ പല കൈകടത്തലുകൾ പല രാജ്യങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടാകുന്നുമുണ്ട്. കുട്ടികളെ ഉത്തമ കത്തോലിക്കരായി വളർത്തുന്നതിലുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ അനാസ്ഥയും ഇതോടൊപ്പം വരുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ

വത്തിക്കാൻ കൌൺസിൽ - ചില വിവരങ്ങൾ

(തുടർച്ച)

(സി. പി. മാത്യു എം. എ.)

കൌൺസിൽ നടപടികളുടെ ഭാഗമല്ലെങ്കിലും അവയോടു ബന്ധമുള്ള ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പാഞ്ഞുതുടങ്ങട്ടെ.

ഒക്ടോബർ 28-ാം തീയതി ജോൺ മാർപ്പാപ്പ തൽസ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിന്റെ വാർഷിക സ്മരണദിനമായിരുന്നു. അന്നു ബാസിലിക്കായിൽ (സെൻറ് പീറ്റേഴ്സ്) ദൈവാലയത്തെ കത്തീഡ്രൽ എന്നല്ല ബാസിലിക്കായെന്നാണ് ഇവിടെ വിളിക്കാറുള്ളത്. മറ്റു ചില വലിയ ദൈവാലയങ്ങളെയും ഈ പദം കൊണ്ടു കൂറിക്കാണു്) ഒരു പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെട്ടു. മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിതന്നെ വി: കർബാന അനുഷ്ഠിച്ചു. പ്രസംഗം ചെയ്തത് ബർജിയത്തിലെ പ്രഗത്ഭനായ ഒരു കർദ്ദിനാൾ ആയിട്ടെല്ലാം കൂടുതൽ വഷളാക്കുകയാണ്. സൗഭാഗ്യകരമായ ഐഹിക ജീവനും കട്ടികൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യാൻ അവർ അക്ഷീണം യത്നിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, കട്ടികളുടെ സർവ്വപ്രധാനമായ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കു വേണ്ടത്ര താല്പര്യമില്ല. ഈ രണ്ടു വൈകല്യങ്ങൾ തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ പരിഹരിക്കാൻ കത്തോലിക്കാജ്യാപകർക്കാണ് സാധിക്കുക. പക്ഷെ, പല ജ്യാപകർക്കും യഥാർത്ഥ പ്രേക്ഷിതരൂപവിലയില്ലെന്ന പരമാർത്ഥം മറച്ചുവെക്കേണ്ടതില്ല.

ഈ കാരണങ്ങൾക്കൊണ്ടു്, കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു കൂറു അവകൊണ്ടുദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലക്ഷ്യത്തിൽ പലപ്പോഴും ചെന്നെത്തുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു്, കത്തോലിക്കാവിദ്യാലയങ്ങളിലും കലാലയങ്ങളിലും പഠിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥവും അതിസ്വാഭാവികവുമായ പ്രേക്ഷിതരൂപവിലയിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു് നമുക്കെല്ലാവർക്കും തീർപ്പാക്കേണ്ടതായ പ്രാർത്ഥിക്കാം.

തന്ന. “ദൈവത്തിൽ നിന്നു് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ പേർ യോഹന്നാൻ (ജോൺ) എന്നായിരുന്നു” എന്നതാണ് പ്രസംഗവാക്യമായി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തത്. യോഹന്നാൻ സ്താപകനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വാക്കുകൾ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ജോൺ മാർപ്പാപ്പായെ ഓർക്കുമ്പോൾ ഈ വാക്യം തന്റെ മനസ്സിലുദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. സഭയിൽ ഒരു പുതിയ യുഗം ആരംഭിച്ച ആൾ എന്നു് ചരിത്രം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിധിരേഖപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രസംഗം തുടന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമവൃത്താന്തത്തെപ്പറ്റി കേൾവിക്കാൻ ആദ്യമായി അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. മരണത്തിനു് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പു് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു ചെറുപ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി “ഏതു ദിവസവും ജനിക്കുന്നതിനു് പററിയതാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഏതു ദിവസവും മരിക്കുന്നതിനും നല്ലതാണ്. ഞാൻ ആരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു” തനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു അപ്പൻ ഉണ്ടെന്നുള്ള ബോധത്തോടെ സന്തോഷവാനായി വിട്ടിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു വൈതലിന്റെ പ്രശാന്തതയോടെയാണ് അദ്ദേഹം മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചത്. ജോൺ മാർപ്പാപ്പ നമ്മെ വിട്ടുപോയി എങ്കിലും മുമ്പിലത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി അദ്ദേഹം ഇന്നു നമ്മുടെ മദ്ധ്യേയുണ്ടു് താനും. മരിച്ചുപോയവരും ദൈവത്തിനു ജീവിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. “അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു മഹത്തായ പ്രവർത്തനം വിജയസമാപ്തിയിലെത്തുന്നതിനു് ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെ. വത്തിക്കാൻ കൌൺസിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയതിൽ അദ്ദേഹം ദർശിച്ച ശോഭനദിനം സഭയിലും ലോകത്തിലും ശീശ്രം ഉദിക്കട്ടെ” എന്നാണല്ലോ അവർക്കു അനുഗാമിയായ പൌലോസു് മാർ

പ്ലാപ്പാ തന്റെ സ്ഥാനലബ്ധിയെ തുടർന്നു പറഞ്ഞത്. തന്റെ പൂർവ്വികന്റെ പ്രവാചകദർശനങ്ങൾക്കു രൂപവും യാഥാർത്ഥ്യവും നൽകുന്നതിന് ഇദ്ദേഹത്തെയാണ് ദൈവം സഭയ്ക്ക് ഭാനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

ജോൺ മാർപ്പാപ്പായുടെ വിശിഷ്ട സ്വഭാവത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ എങ്ങനെയാണ് വർണ്ണിക്കുക. പ്രകൃത്യാതീതമായ കൃപയെ ധാരാളമായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സാധാരണക്കാരുടെ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചു എന്നു സംക്ഷിപ്തമായി പറയാം. വഴിയരികത്തുനിന്ന് സാധാരണക്കാരുടെ വർത്തമാനം പറയുന്നതിനും കുട്ടികൾ പറയുന്നത് കേൾക്കുന്നതിനും രോഗികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. അതേസമയംതന്നെ ദൈവാലയങ്ങളുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും സംസാർഗ്ഗമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു പ്രകൃത്യാതീതമായ ഒരു ലോകത്തിൽ അദ്ദേഹം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠിപ്പിക്കലും സ്വന്തം നടത്തവും തമ്മിൽ ഒരു പൊരുത്തക്കേടുമില്ലായിരുന്നു, രണ്ടും ഒത്തിണങ്ങി ചേർന്നിരുന്നു. മേലയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സൂര്യൻ അതിനു വേണ്ട ചൂടും നൽകുന്ന പ്രകാശം അദ്ദേഹത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചവും സ്നേഹത്തിന്റെ ചൂടും സംയോജിച്ചിരുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ വെളിപ്പാടായി സത്യം പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ അതിനു മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വിശ്വസ്ത സാക്ഷിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ രജതജ്വലിലിയാലോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്. "ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷക്കാലത്തെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിൽ ആത്മാക്കളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി അത്ഭുതങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചു എത്രയൊ പൗരോഹിത്യന്മാരുണ്ട്? എന്നാൽ ഞാൻ എത്ര ചെയ്തു? എന്റെ യേശുവേ, എന്റെ മേൽ കരുണയുണ്ടാകണമേ. എന്നാൽ ഭാവിയിലേക്കു ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തുന്നു. അല്പം നന്മ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രയാശ ഇനിയും ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ യാത്ര തുടരുന്നതിനു ഞാൻ വീണ്ടും വടികയ്യിലെടുക്കുന്നു. ഇനി

യും അതു വാല്യകൃത്തിന്റെ വടിയായിരിക്കും "ഇതു 1929-ലായിരുന്നു. 1961-ൽ അദ്ദേഹം ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു" കത്താവിൽനിന്നു ലഭിച്ച കൃപകളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണ ആനന്ദപ്രദം തന്നെ. അതേ സമയംതന്നെ എന്റെ താലന്തുകളെ എത്ര കുറച്ചുമാത്രമേ ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുള്ളൂ എന്ന ബോധം എന്നെ വിനയപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിങ്കൽ ഞാൻ വിറച്ചുപോകുന്നു. കൂടുതൽ പ്രവർത്തനത്തിനായി അതു എന്നെ ഉദ്യോഗിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." കുറച്ച ദിവസംകഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും എഴുതുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിയോ, ഹാ; ഈ സ്ഥാനത്തിന് ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. റോങ്കാലിയുടേയും മേരി ആനിന്റെയും മകനായ ഞാൻ, അവർ ഉത്തമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയിരുന്നു, പക്ഷേ എത്ര എളിയ രണ്ടു മനുഷ്യർ"

കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ബിഷോപ്പന്മാരെ എല്ലാം റോമായിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ തീരുമാനിച്ചത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിയോഗാനുസരണമെന്നത്രേ അദ്ദേഹം ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. കൗൺസിൽ നടപടികൾ എങ്ങനെ പുരോഗമിക്കുമെന്നും എങ്ങനെ സമാപിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീർച്ചയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവവിളിയെ അനുസരിച്ച് സമാധാനചിത്തനായി അദ്ദേഹം ഓരോ അടിയും വച്ചു. മനുഷ്യിതം തുകികൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. "ആകമാന കൗൺസിലിന്റെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കൊക്കും ഒരു മുൻപരിചയവും ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ബിഷോപ്പന്മാർ ഒരുമിച്ച് വരുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവും സന്നിഹിതനായിരിക്കും, നമുക്ക് അതു ബോധ്യമാകും" ബിഷോപ്പന്മാരും പാപ്പായും ചേർന്നുള്ള ഒരു സമ്മേളനമായിട്ടല്ല പ്രഥമമായി അദ്ദേഹം കൗൺസിലിനെ വീക്ഷിച്ചത്. പരിശുദ്ധാത്മാവും ബിഷോപ്പന്മാരുടെ സമൂഹവും ചേർന്നുള്ള ഒരു സമ്മേളനമായിട്ടത്രേ ഒരത്മത്തിൽ ഒരു പുതിയ പെന്തിക്കോസ്ത് ആയിട്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം അതിനെ ദർശിച്ചത്. പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ, തങ്ങളുടെ കത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനനിവൃത്തിക്കായി അപ്പോസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ ഒരുമനപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറവിരുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധയോടെ വീണ്ടും വീണ്ടും വായിക്കുന്നതിന് അതുകൊണ്ടത്രേ കൗൺസിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പാ

യി അദ്ദേഹം നമ്മോടാവശ്യപ്പെട്ടത്. തങ്ങൾക്കു മുൻകാലത്തു് വേണ്ടപോലെ ഗ്രാമിക്കുന്നതിന്നു് കഴിവില്ലാതെയിരുന്ന കായ്ക്കങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നതിന്നും സകല സത്യത്തിലേക്കും അവരെ നടത്തുന്നതിന്നുമായി ഇതാ ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തിന്നു തന്റെ ആത്മാവിനെ അയക്കുകയും അവരെ വീണ്ടും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനിടയിൽ കിയതു് ജോൺ ഇരുപത്തിമൂന്നാമനാണു്. (ഈ പ്രസംഗം ഇത്രയും വിവരിക്കണമെന്നു ഭേദിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഞാൻ അരംഭിച്ചതു്. ഏതു ഭാഷയിൽ പെട്ടവരായാലും വിനയമുള്ള യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അനുഭവങ്ങളിലും ചിന്തകളിലും എത്ര സാമ്യമുണ്ടെന്നു് ഉദാഹരിക്കുന്നതിനകൂടെ ഇതു സഹായകമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു)

പൌരസ്ത്യ റീത്തുകളനുസരിച്ചുള്ള കർബാന ശുശ്രൂഷകൾ ഇടയ്ക്കിടെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പതിനെട്ടു വർഷം സൈബീരിയായിൽ റഷ്യൻ ബന്ധനസ്ഥനായിരുന്ന ശേഷം അടുത്ത സമയം മാത്രം വിമുക്തനായ യുക്രേനിയനായ ഒരു ബിഷോപ്പു് നടത്തിയ കർബാനയായിരുന്നു ഏറ്റവും ദീർഘമായിരുന്നതു്. അതു് ഒരു മണിക്കൂറിൽ അടുമെങ്കിലും കൂടിയിരുന്നതേയുള്ളൂ. മലങ്കര റീത്തനുസരിച്ചു് തിരുവനന്തപുരം ആർച്ചുബിഷോപ്പു് ഗ്രിഗോറിയോസു് തിരുമേനി മലയാളത്തിൽ കർബാന ചൊല്ലിയതു് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവമാണു്. സെന്റു് പീറ്റേഴ്സിൽ മലയാളത്തിൽ ഒരു കർബാന നടക്കുന്നതു് ആദ്യമായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ വർഷം Syno-Malabar റീത്തനുസരിച്ചു് ഒരു കർബാനയും മലയാളത്തിൽ നടത്തിയെന്നു പിന്നീടു കേട്ടു. യാക്കോബായ ഓർത്തഡോക്സുകാരും നാമു ചില വ്യത്യസ്തങ്ങളോടുകൂടെ ഉപയോഗിക്കുന്ന വി. യാക്കോബിന്റെ തക്സായിൽ പല ഭേദഗതികൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ക്രമമാണല്ലോ മലങ്കര റീത്തുകാരുടേതു്. അനേക ഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ സാമ്യവും ഉണ്ടു് എന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അങ്ങനെ ഒരു കർബാന ഇവിടെ ചൊല്ലിക്കേൾക്കുന്നതിനിടയിലഭിച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷം തോന്നി. കർബാന കൊടുക്കുന്ന രീതിയിൽ വളരെ വൈവിധ്യം കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പം മാത്രമാണല്ലോ അത്മായക്കാക്കു് സാധാരണയായി കത്തോലിക്കാ പള്ളികളിൽ

കൊടുക്കാറുള്ളതു്. എന്നാൽ ചില പൌരസ്ത്യ റീത്തുകാർ ഓരോ അപ്പവും കാസായിലുള്ള വീഞ്ഞിൽ മുക്കിയശേഷം കൊടുക്കുന്നതുകണ്ടു. മറ്റു ചിലരാകട്ടെ ചെറിയ അപ്പക്കഷണങ്ങൾ കാസായിൽ ഇട്ടു സ്റ്റൺ കൊണ്ടു് വീഞ്ഞും അതും കൂടെ കോരി എടുത്തു നല്കുന്നതു കണ്ടു. മലങ്കര റീത്തനുസരിച്ചുള്ള കർബാന നടന്ന ദിവസം പാട്ടുകൾ പാടിയും മറ്റും സഹായിച്ചതു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്നു വന്നു് ഇവിടെ പറന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല കൊച്ചുപ്പന്മാർ ആയിരുന്നു. എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും മിക്കവാറും എല്ലാ നിരീക്ഷകരും തന്നെ വി. കർബാന നടക്കുന്ന സമയം ശുശ്രൂഷയിൽ ഭക്തിപൂർവ്വം സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. (ആരും കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല!)

വി. ബെനിഡിക്തു് തന്റെ ആശ്രമം അരംഭിച്ച സ്ഥലമായ “സുബിയാക്കോ” എന്ന സ്ഥലം ഞാൻ സന്ദർശിച്ച വിവരം മുൻ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രമപ്രസ്ഥാനം വേരൂനി വളന്നു് വികസിച്ചു തുടങ്ങിയതു് ഇററലിയിൽ വേറൊരു സ്ഥലത്തായിരുന്നു എന്നും അവിടെ കാണിച്ചിരുന്നല്ലോ. Monte casino എന്ന പ്രസ്തുത സ്ഥലവും നിരീക്ഷകരായ ഞങ്ങളെ എല്ലാവരേയും കൊണ്ടുപോയി കാണിക്കുകയുണ്ടായി പത്തൊഴുപതു മൈൽ ദൂരമായാണതു്. മനോഹരമായ ഒരു കുന്നിൻപുറത്താണു് അവിടത്തെ ആശ്രമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ആറാം ശതകത്തിൽ ഇതു് പണി ചെയ്തതിൽ പിന്നീടു പല പ്രാവശ്യം അതു നാശം കാണാനിടയായിട്ടുണ്ടു്. ആദ്യം ഭൂകമ്പം കൊണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഒടുവിൽ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ഇററലി ജർമ്മൻകാരുടെ വശത്തു് ചേർന്നിരുന്നതിനാൽ അമേരിക്കൻ വിമാനങ്ങൾ ഈ ആശ്രമത്തെയും ബോംബിട്ടു നശിപ്പിച്ചു; അതിനുള്ളിൽ ജർമ്മൻ പട്ടാളം താവളമടിച്ചിരുന്നു എന്നു ശങ്കിച്ചായിരുന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചശേഷം ആശ്രമം വീണ്ടും ഭംഗിയായി പണിയുന്നതിന്നു് അനേകലക്ഷം ഡോളർ അമേരിക്ക നല്കുകയും അതുപയോഗിച്ചു പണി പുത്തിയായ്ക്കയും ചെയ്തു. വി. ബെനിഡിക്തു് മരിച്ചതായി പറയുന്ന സ്ഥാനത്തു് ഒരു പ്രതിമ പണിതു നിറുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ആകാശത്തിലേക്കു കൈമലഞ്തി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായുള്ള

ഒരു പ്രതിമയാണ്. Monte Casinoയിൽ നിന്നും പത്തുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പെഴുതിയ ഒരു സ്ഥലത്തു് ഒരു Cistercian സന്യാസാശ്രമം ഉണ്ടു്. അവിടെയും ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെയാണ് ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നതു്. അസ്സീസിയിലെ സൽക്കാരത്തിലും മികച്ചതായിരുന്നു ഇവിടത്തേതു്. ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സ്വീകരണ പ്രസംഗങ്ങളും മറുപടിപ്രസംഗങ്ങളും ഗീതാലാപങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എല്ലാം കൂടെ ഏകദേശം രണ്ടു മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്നു. അവിടെ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ഭക്ഷണം വിളമ്പിത്തരികയും വിവിധ മുറികളും പള്ളിയും എല്ലാം ഞങ്ങളെയും കൊണ്ടു നടന്നു കാണിച്ചുതരികയും മാറ്റം ചെയ്തു 'സഹോദരന്മാരുടെ വിനീതവും സ്നേഹപൂർവ്വമായ പർത്തനാരിതിയെ ഏന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും വളരെ അഭിനന്ദിച്ചു പറയുന്നതു കേട്ടു.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ ചിലരെ "ഭാഗ്യവാന്മാരായി" പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾ പലപ്പോഴും ബസിലിക്കായിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാവരും ഞങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം ഭക്ഷണം ലഭിച്ചു; എല്ലാം സൗകര്യങ്ങളുമായി കാണത്തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രത്യേക സീററുകൾ ഞങ്ങൾക്കു് നൽകയും ചെയ്തു. കർട്ടിനാൾ ന്യൂമാന്റെ സഭാപരിവർത്തനത്തിനു പ്രത്യേകം സഹായിച്ച ഒരു ഇറ്റാലിയൻ പുരോഹിതനും "ഭാഗ്യവാന്മാരായി" അതിർവരടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു രണ്ടു കർമ്മങ്ങൾ കണ്ടതിനുശേഷം വീണ്ടും അതിനു പോകുന്നതിന്നു എനിക്കു കൗതുകം തോന്നിയില്ല. "വിശുദ്ധന്മാരായി" ആരെയെങ്കിലും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു് വളരെ അപൂർവ്വമാണു്. സഭ ആരെയെങ്കിലും ഔദ്യോഗികമായി വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പതിവു് ആദ്യത്തെ അനേകം ശതകങ്ങളിലില്ലായിരുന്നു എന്നും സഭയുടെ പൊതു മതിപ്പുകൊണ്ടു് ചിലർ വിശുദ്ധന്മാരായി അറിയപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയതാണെന്നും, മുൻ ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞ ജസ്യത്ത് പുരോഹിതൻ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണമദ്ധ്യേ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി, മാത്രമല്ല അതാണു് നല്ലതെന്നു് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ട കയും ചെയ്തു.

പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലുള്ള പൊതു ചടങ്ങുകളിൽ പാപ്പായുടെ അടുത്തു് നിൽക്കുന്ന

തിന്നു് പരമ്പരയാ അവകാശമുള്ള ചില പുരാതന പ്രള കടുംബങ്ങൾ ഈ പട്ടണത്തിലുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കടുംബത്തിന്റെ തലവൻ ഞങ്ങൾക്കായി ഒരു പാർട്ടി നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിക്കു് കൊട്ടാരമെന്നാണു് പേരു പറയുന്നതുതന്നെ. അതിനുള്ളിൽ കയറി കണ്ടാൽ പ്രസ്തുത നാമം അതു തികച്ചും അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ബോദ്ധ്യമാകും. അവിടെയുള്ള മനോഹരങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളും പ്രതിമകളും അത്രേ പ്രത്യേകം ആ കൊട്ടാരത്തെ ആകർഷകമാക്കുന്നതു്. വേദപുസ്തകത്തിലേയും സഭാപരിവർത്തനത്തിലേയും കഥകളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ളവയാണു് മിക്ക ചിത്രങ്ങളും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്വകാര്യമന്ദിരം മുസു് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു പല പാശ്ചാത്യ സ്നേഹിതരും പറയുന്നതു കേട്ടു.

ഈ പട്ടണത്തിലെ പുരാതന കെട്ടിടങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഒന്നരണ്ടിനെപ്പറ്റി ഓരോ വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഒന്നു Colosseum എന്നു വിളിച്ചുപോരുന്നതാണു്. റോമൻ ചക്രവർത്തികളുടെ കാലത്തെ ഒരു വക സ്റ്റേഡിയം എന്നു അതിനെ വിവരിക്കാം. തട്ടിനു മുകളിൽ തട്ടു്, അതിനു മുകളിൽ തട്ടു് എന്നിങ്ങനെ ഉയരുന്ന ഏകദേശം വൃത്താകാരമായ ഒരു കെട്ടിടമാണതു്. അമ്പതിനായിരം പേക്കു് ഇരുന്നു "കളികൾ" കാണുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം നശിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടു്. മല്ലന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഗുസ്തി, മൃഗങ്ങളുമായുള്ള അവരുടെ യുദ്ധം അങ്ങിനെയുള്ളവയായിരുന്നു അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന "കളികൾ". ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചാണു് നീറോ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തും മറ്റും ക്രൂരമൃഗങ്ങൾക്കിരയായി ഏറ്റത്തു കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനും മുമ്പാണു് Pantheon എന്നു പറയുന്ന കെട്ടിടം "സപ്തഗോള ദേവന്മാർക്കായി ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പു ഒന്നാം ശതകത്തിൽ പണിചെയ്തതു്. നാല്പ്പത്തിരണ്ടടി ഉയരമുള്ള ഭീമങ്ങളായ അനേകം കൽത്തൂണുകൾ അതിന്റെ പുറമെത്തു് ഇപ്പോഴും നിൽപ്പുണ്ടു്. വൃത്താകാരമായ ഒരു വമ്പിച്ച കെട്ടിടമാണിതു്. ദേവന്മാർക്കു് ബലി കഴിക്കുമ്പോൾ പുക ആകാശത്തിലേക്കു ഉയരുന്നതിനുദ്ദേശിച്ചു ഇതിന്റെ മേൽത്തട്ടിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം തുറന്നിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, ഇപ്പോഴും അതു് അങ്ങനെ

1963-ലെ മിഷ്യൻസ്തായർ പിരിവ്

(തുടർച്ച)

	Rs. nP.		Rs. nP.		Rs. nP.
മുൻപടി	3 43 26	കമ്പഴ	52 50	പുതുക്കുളം	3 00
വലഞ്ചുഴി	5 00	മണ്ണാരക്കുളത്തി	20 00	പൊന്നയ്യം	5 00
ഉളിത്തുർ	25 52	മൈലപ്പാ	130 00	വടക്കുപുറം	10 00
മുഖത്തല	96 28	പുതുശ്ശേരിമല	10 00	കൂടൽ	
കണ്ടറ	50 25	മെഴുവേലി	19 00	സെൻറ് പേരും ചർച്ച്	10 00
അമ്പലത്തുകുളം	24 96	പഴഡിക്കോണം	16 63	നെടുമൺകാവ്	3 00
നല്ലിലാ	23 39	പട്ടം	82 51	ഹരിപ്പാട്	19 50
പ്ലാക്കോട്	13 24	കടമ്പനാട്	20 00	കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി	29 25
നീലേശ്വരം	11 94	തുവയൂർ പടിഞ്ഞാറ്	12 24	പള്ളിപ്പാട്	14 00
മുളവന	3 59	തുവയൂർ കിഴക്ക്	7 00	വഴുതാനം	11 50
മാറനാട്	7 75	അന്തിച്ചിറ	10 00	കടശ്ശേരി	15 00
മഞ്ഞക്കുളം	50 00	കല്ലട കിഴക്ക്	5 00	കുമ്പളം	10 00
പട്ടാഴികിഴക്ക്	25 00	കരിന്തോട്ടവാ	5 00	അട്ടുതല	6 00
ഞാറയ്ക്കാട്	20 00	പുത്തൂർ	50 00	ചാത്തുനൂർ	4 00
പിടവൂർ	20 00	തേവലപ്പുറം	11 50	അട്ടൂർ	10 00
പാണ്ടിത്തീട്ട	13 00	കൈതക്കോട്	10 00	വയലാ	10 00
പട്ടാഴിപടിഞ്ഞാറ്	10 00	കാരിക്കൽ	10 00	ഇളമണ്ണൂർ	10 00

തന്നെ കിടക്കയാണ്. ഏഴാം ശതകത്തിൽ നാലാമത്തെ Boriface പാപ്പാ ഇതിനെ ഒരു ക്രിസ്തീയ ദേവാലയമായി തുല്യീകരിച്ചു. ഇതിനുള്ളിൽ ഇപ്പോൾ ഏഴു ചെറിയ ചാപ്പലുകൾ ഉണ്ട്. അനേകം ശതകങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു വേറൊരു പാപ്പാ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പല പിടിച്ചു ഭാഗങ്ങൾ ഉരക്കി ബസിലിക്കായി ലെ വലിയ ത്രോണോസിന്റെ മേൽത്തട്ട് താങ്ങി നിറുത്തുന്ന തുണകളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ഈ ത്രോണോസിന്റെ മുൻഭാഗത്താണ് കൌൺസിൽ സമ്മേളിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കൌൺസിൽ നടപടികളിലേക്ക് വീണ്ടും തിരിയട്ടെ.

രണ്ടാം സമ്മേളനവും അവസാനിക്കാറായ സമയത്താണ് ഇതെഴുതുന്നത്. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിലും ഈ വർഷത്തിലുമായി നാലു മാസത്തിൽ കൂടുതൽ കൌൺസിൽ സമ്മേളിച്ചു. പതിനേഴു നൂറ്റാണ്ടിയിൽ ഡിക്രികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതിൽ ഇന്നുവരെ രണ്ടെണ്ണം മാത്രമേ അവസാനമായി കൌൺസിൽ പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. കർബാനക്രമത്തെയും മറ്റും കുറിച്ചുള്ളത് അവയിൽ സുപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ്. പത്രങ്ങൾ, പുസ്തകങ്ങൾ, റേ

ഡിയോ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ മുതലായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ വാത്തകളും ആശയങ്ങളും വിതരണം ചെയ്യുന്നവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട പ്രമാണങ്ങളെയും മറ്റും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു ഡിക്രിയാണ് മറോൺ. ഇത് അത്ര പറ്റാറില്ല എന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഞാനുമായി സംസാരിച്ചവർ എല്ലാം പറഞ്ഞത്. അതിൽ ദോഷമെന്തെങ്കിലുമുണ്ടെന്നല്ല, വേണ്ടവിധം ആശയപുഷ്പിയുള്ള ഗൌരവമായ ഒന്നല്ല എന്നു മാത്രം. അതിനാൽ കാര്യമായ ഒരു ഡിക്രി മാത്രമാണ് ഇതേവരെയുള്ള ആലോചനകളുടെ ഫലമായി പുറത്തു വരുന്നത്. അത്ര കൃത്യമായ പര്യാലോചനയ്ക്കു ശേഷമാണ് ഈ ഡിക്രികൾ പാസ്സാക്കുന്നത്. കൌൺസിലിന്റെ അവസാനദിവസമായ ഡിസംബർ 4-ാം തീയതി മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി രണ്ടു ഡിക്രികളും ഔദ്യോഗികമായി വിളംബരം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ സഭാധ്യക്ഷന്മാർ ഇതു മലയാളത്തിൽ താമസിയാതെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമെന്നാശിക്കുന്നു. കൌൺസിൽ ആലോചനയ്ക്കു വരുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ എല്ലാം മാത്രമല്ല പ്രസംഗങ്ങളും ലത്തീൻ ഭാഷയിലാണ് എന്നോർത്തിരിക്കണം. (മലങ്കര സഭാതരക)

	Rs. nP.		Rs. nP.		Rs. nP.
ഏഴംകുളം	10 00	മേക്കൈറ്റർ	14 00	വകയാർ	33 25
അടുർ മാതൃസംഘം	10 00	ചാല	13 00	മാതൃസംഘം മൈലം	5 00
കീരിക്കുഴി	15 00	രാമഞ്ചിറ	11 25	ഇരമത്തൂർ	27 00
ചാന്നാങ്കര	15 00	നല്ലാനിക്കുന്ന്	10 50	ചെന്നിത്തല	14 00
മൺവിള	6 00	ഉളനാട്	10 00	വെട്ടിയാർ	6 00
മാത്താസ്സം	104 00	പമ്പമല	8 75	തഴവാ	10 00
കട്ടച്ചിവിള	38 00	ചേപ്പാട്	51 50	കരുമാന്തൂർ	45 75
ഏലിക്കാട്ടൂർ	10 00	കാരിച്ചാൽ	10 00	പാറശാല	24 75
മുളവക്കുളം	20 00	കരുവാരാ	10 00	കടയാൽ	15 75
പിറവത്തൂർ	10 00	ആയൂർ	10 00	വണ്ടന്തൂർ	10 50
കരവൂർ	12 00	മലപ്പുത്രം	5 00	ബാലരാമപുരം	7 75
പിറവത്തൂർശ്ശേരി	13 00	ഒഴുകുപാറ	6 50	തെങ്കുകോണം	5 50
കുന്നപ്പുഴ	55 00	നങ്ങാടുകുളം & ശ്ശേരി	300 00	ചെറിയനാട്	15 87
മണലയം	50 00	അമ്പിലിക്കോണം	47 00	വെണ്ണിയൂർ	42 57
കാഞ്ഞിരംപാറ	20 00	കുളത്തൂർ	42 00	കണ്ണങ്കോട്	14 19
മൂന്നാംമുട്ട്, മഞ്ചംപാറ	20 00	കുളപ്പുറം	25 00	ഏരുത്താവൂർ	23 68
കരക്കുളം	10 00	കഴിഞ്ഞാമ്പിള	32 00	പാമംകോട്	36 25
ശാസ്താംഗലം	10 65	ഉച്ചക്കട	8 00	റസ്സൽപുരം	25 57
കാവടിത്തല	9 12	കിരാത്തൂർ	120 00	അഞ്ചൽ	22 60
ഗുണ്ടമാൻകടവ്	7 01	പാലവിള	35 00	ഏരുർ	7 50
ഇരുമ്പ	5 30	മെതുകുന്ദേൽ	77 00	ഏഴംകുളം	3 00
അഞ്ചാമട	13 21	കോയിക്കത്തോപ്പ്	25 00	കുളത്തുപ്പുഴ	7 50
വർളകം	12 00	മഞ്ഞത്തോപ്പ്	33 00	ചെറുവക്കൽ	4 50
അമ്പലക്കര	6 00	ചെല്ലങ്കോണം, പുക്കര	87 00	പോത്തൻകോട്	2 26
പൊടിയോട്ടുവിള	5 00	പുന്തല	7 00	ഇടമുളക്കൽ	10 00
പനവേലി	5 00	ഉഴുപ്പാറ	6 00	പെരിങ്ങല്ലൂർ	4 00
കൊട്ടറ	7 00	കല്ലേലി	7 00	മീൻകുളം	10 00
പെരിങ്ങനാട്	10 00	കിഴവള്ളൂർ	14 00	മണ്ണൂർ	8 00
പാറക്കുട്ടം	10 00	ഉൾക്കൂർ	15 00	ആനക്കുളം	7 00
വയലത്തല	30 00	കോന്നി	10 00	പത്തനംതിട്ട	65 00
കീക്കൊഴൂർ	12 00	മണ്ണിറ	5 00	കൈപ്പട്ടൂർ	8 00
ഉതിമുട്ട്	10 25	കൊക്കോത്താട്	3 00	മുട്ടം	4 00
തോട്ടമൺ	5 00	ചെമ്പനരുവി	2 00	പന്തളം തെക്കു്	11 60
ഇലത്തൂർ	43 25			കോന്നിത്താഴം	25 00
കരുമ്പേക്കല്ലൂ്	4 75			ആകെ	6736 89
പുളിന്തിട്ട	10 50			തുടരും	

അറിയിപ്പ്

പതിവുപോലെ 'കാമള'ത്തിന്റെ ഫെബ്രുവരി-മാർച്ച ലക്കങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു് മാർച്ചു് ആദ്യവാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. വരിസംഖ്യ കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുള്ളവർ ഈ വഷത്തെ വരിസംഖ്യയുൾപ്പെടെ ഉടനെതന്നെ അടച്ചുതീർക്കണമെന്നു് മനസ്സിലാക്കുകയും വരിസംഖ്യ കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുള്ളവർക്കു് മേലാൽ മാസിക അയയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ള വിവരവും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മണിയോർഡർ ഫാറത്തിൽ റജിസ്റ്റർ നമ്പർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. (മാനേജർ)

അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ നാമകാരണ ദിനാഘോഷങ്ങൾ

നി. വ. ദി. മ. ശ്രീ ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമനസ്സിലെ നാമകാരണ തിരുനാൾ ഈ ജനുവരി 10-ാം തീയതി സാഘോഷം കൊണ്ടാടപ്പെട്ടു. ഇതു പ്രമാണിച്ച് അഭിവന്ദ്യ പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹ ബഹുമാനാദരവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായി വിവിധ മിഷ്യനുകൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, സ്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ എന്നിവയിൽ നിന്നുമുള്ള ഒട്ടേറെ പ്രതിനിധികൾ രംഗഭാവസംഗമന അരമനയിലെത്തുകയും ഭാവുകങ്ങൾ ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുനാൾ ദിവസം രാവിലെ വന്ദ്യപിതാവ് പാളയം സെൻറുമേരീസ് കത്തീഡ്രലിൽ വി. കർബാൻ അർപ്പിച്ചു. 150-ഓളം ബാലികാ ബാലന്മാർ പ്രഥമദിവ്യകാതന്ത്രം സ്വീകരിച്ചു. കൃത്യം ഒരു മണിക്കൂർ അരമനയിൽ വെച്ച് അതിരൂപതയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും സന്നിഹിതരായിരുന്ന ബ. വൈദികന്മാർക്കും പ്രശസ്താതിഥികൾക്കും ഡിന്നർ നൽകാനും നല്ലകയ്യുണ്ടായി. വന്ദ്യപിതാവിനെ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ട് റവ. ഫാദർ എ. ജി. ഏബ്രഹാം, അഡ്വക്കേറ്റ് ഏ. എം. മാത്യു എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

വൈകിട്ട് അഞ്ചുമണിക്ക് പട്ടം സെൻറുമേരീസ് ഹൈസ്കൂൾ ഹാളിൽ വെച്ച് അനുമോദനയോഗം നടത്തപ്പെട്ടു. കേരളാ അക്കൗണ്ടൻറ്റ് ജനറൽ മി. റ്റി. എൻ. കുര്യാക്കോസ്, വെരി. റവ. ഫാദർ കുര്യൻ ഇലഞ്ഞിമറ്റം എന്നിവർ അനുമോദന പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. അതിരൂപതയിലെ വൈദികന്മാരുടെയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും വകയായ ജ്ഞാനപുക്കുട് അഭിവന്ദ്യ പിതാവിനു സമർപ്പിച്ചു. ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ചാരിറ്റി ഫണ്ടിലേക്കു ലഭിച്ച സംഭാവനയായ അയ്യായിരത്തോളം രൂപയുടെ പേഴ്സ് വികാരി ജനറൽ മോൺ സി. റ്റി. കുര്യൻ വന്ദ്യപിതാവിനു സമർപ്പിച്ചു. തുട

ന്ന് വന്ദ്യപിതാവ് സമുചിതമായ മറുപടി പറഞ്ഞു. യോഗം 7½ മണിയോടെയുടൻതന്നെ പൂർണ്ണമായി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് നാലാംചിറ സെൻറുഗൊരേത്തി സ്കൂളിലേയും, അനാഥശാലയിലേയും കുട്ടികളുടെ ഡാൻസ്; വിനോദപ്രകടനങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. യോഗാനന്തരം ഒരു ഫീലിംഷോയും നടത്തപ്പെട്ടു.

മിഷൻ ഉത്ഘോടനം

വെഞ്ഞാറമ്മൂടിനടുത്ത് പിരപ്പൻകോട്ട എന്ന സ്ഥലത്ത് ഇക്കഴിഞ്ഞ ഡിസം. 29-ാം തീയതി അതിരൂപതാ വികാരി ജനറൽ Rt. Rev. Mgr. C. T. കുര്യൻ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ഒരു പുതിയ മിഷൻ ഉത്ഘോടനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പ്രസംഗയോഗങ്ങൾ

1964 ജനുവരി 2, 3, 4, എന്നീ തീയതികളിലായി മദ്രാസ് സ്റ്റേറ്റിൽ പെട്ട ഉൾനാട് കവലക്കുസമീപം അമ്പിലികോണത്തും അതിനു പരിസരത്തുമുള്ള ഇടവകക്കാരാൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പന്തലിൽ വെച്ച് ഒരു പ്രസംഗമഹായോഗം നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. Rt. Rev. Mgr. പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, റവ. ഫാദർ ഷൗസ് മാത്യു പൊന്മേലിൽ; ഡാനിയേൽ അയ്യന്തേത്ത്, മാത്യു കൊമ്പനാൽ എന്നിവരായിരുന്നു പ്രാസംഗികർ.

1963 ഡിസംബർ 23, 24 എന്നീ തീയതികളിൽ കൊട്ടാരക്കരക്കടുത്തുള്ള ചിരട്ടക്കോണം പള്ളിയിൽ വെച്ച് ക്രിസ്തുമസിനോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രസംഗയോഗം നടന്നിരിക്കുന്നു. പെ. ബ. ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും, ശ്രീമാൻ ഏബ്രഹാം ശാസ്തീയുമായിരുന്നു പ്രാസംഗികർ.

ചരമങ്ങൾ

ഡിസംബർ 25-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട ഫാ. റി. പി. എബ്രഹാം അർക്കുട്ടെ പിതാവും എം. എസ്. സി. മാനേജ്മെന്റിലുള്ള സ്കൂളിൽ നിന്നും പെൻഷൻപററി പിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള അരുമായ ചെനിത്തല വാലുപറമ്പിൽ മ. പാപ്പി വർദ്ധകൃത്യമായ ജനാഭം അത്യുദാരകളെല്ലാം മുൻകൂട്ടി സ്വീകരിച്ചു കർത്താവിൽ നിദ്രാപാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരകർമ്മം Rt Rev. Mgr. വിലപ്പോസ് രമ്പാന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിലും ലത്തീൻ, കൽദായ, മലങ്കര സുറിയാനി എന്നീ മൂന്നു റീത്തുകളിൽപ്പെട്ടവരായ ഇവരോടും വൈദികരുടെയും ഒട്ടധികം കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും ജനങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിലും ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി ചെനിത്തല പള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ യഥാവിധി നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * * *

കർമ്മലീത്താ സന്യാസസമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട ആളും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ നെല്ലിക്കാക്കുടി, സൂര്യകോട്ട്, ചമ്പുങ്കാല, പുവാർ മുതലായ മിഷനുകളിൽ ഭാരമേറിയതായ ആളുമായ Rev. Fr. ഫിലോത്തോവുസ് C M I ഡിസം: 15-ാം തീയതി കോട്ടയത്തുള്ള പ്രൊവിൻഷ്യാൽ ഹൗസിൽ വെച്ച് കത്താവിൽ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്വാസംസ്കാരം മാനാനുള്ള കർമ്മലീത്താ അശ്രമപ്പള്ളിയിൽ യഥാവിധി നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഐ. ബി. റമ്പാച്ചൻ ചരമപ്രസംഗം നടത്തി പരേതന്മാവിനു വേണ്ടി വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * * *

തിരുബാലസഖുദിനം

അതിരൂപതാധാരകളുടെ അറിയപ്പെടും:—

ഈ ഫെബ്രുവരി 9-ാംതീയതിയാണല്ലോ ഇന്ത്യയൊട്ടു ക്ഷ തിരുവാചസംഖ്യദിനം ആഘോഷിക്കുന്നത്. മിഷ്യൻത്തായർ പോലെ തന്നെ ഇഹദിനം ആചരിക്കണമെന്നു 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ദിനാചരണത്തിന് നാഷണൽ ഡയറക്ടർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിപാടികൾ കൂടാതെ

നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ച് മറ്റ് പരിപാടികളും സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ക്ഷൗരങ്ങളിൽ, ദൈവസ്നേഹം, പരസ്നേഹം, പ്രേമിതാരൂപി ഇവ വളർത്തുന്നതിന് ഇതിനോടൊത്തു മെച്ചമായ ഒരു സഖ്യം ഇല്ലതന്നെ. പരിശുദ്ധ പിതാവുതന്നെ രക്ഷാധികാരിയായിരിക്കുന്ന ഈ പൊന്തിഫിക്കൽ തിരുസഖ്യത്തിന്റെ വളർച്ച ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് രൂപതകളെ അപേക്ഷിച്ച് നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ കുറവാണ്. അതേ സമയത്ത് ഇടവകകളിൽ തിരുബാലസഖ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനം നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തിന് മാത്രം വിട്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്നും നിർബന്ധമായി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമാണെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതിനാൽ നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ തിരുബാലസഖ്യത്തിന്റെ ശാഖകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്ന് പ്രത്യേകം താല്പര്യപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ സബ്ഡയസ്റ്റ്രക്ടുകൾ തിരുബാലസഖ്യശാഖകൾ കൂടി ആക്കിയാൽ ഇതിന്റെ സ്ഥാപനം വളരെ എളുപ്പമായിരിക്കും. നമ്മുടെ സബ്ഡയസ്റ്റ്രക്ടുകളിൽ പഠിക്കുന്ന എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തി 12 വേർ വീതം ഉള്ള ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിച്ച്, ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും ഒരു പ്രീഫെക്ടിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ശാഖകൾ ഉടനതന്നെ ആരംഭിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ലഘുലേഖകളിൽ നിന്നും മറ്റും സഖ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനം, ഭരണം, അംഗങ്ങൾ, അവക്കുള്ള ചുമതല ഇവ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

തിരുവാലുസഖ്യം വഴിയായി ലോകത്ത് ന
 ടനുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരസ്തേയപ്രവർത്തനവും
 പ്രേഷിതപ്രവർത്തനവും വളരെയധികമാണ്.
 അനാഥശാലകൾ, ആതുരശാലകൾ, ആശുപ
 ത്രികൾ, പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ മുതലായവ നടത്തി
 കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്, സഖ്യംഗങ്ങൾ ചെയ്യു
 ന്ന സേവനം വിലമതിക്കാനാവാത്തതാണ്. ഇ
 തിന്റെ പ്രവർത്തനവഴി വർഷംതോറും 5 ലക്ഷ
 രൂപക്ക് അന്നത്തൊഴിലും, 10 ലക്ഷം രൂപക്ക് ഭ
 ക്ഷണവും നൽകുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇതി
 ന്റെ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ചു ഊഹിക്കാമല്ലോ. തിരു

സഖ്യദിനത്തിൽ അംഗങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പിരിവ്, കാർഡുകൾ പൂരിപ്പിച്ചും സ്റ്റാമ്പുകൾ വിറ്റും ഉള്ള വരവ്, മറ്റു സംഭാവനകൾ ഇവ വഴിയായി നല്ല ഒരു സംഖ്യ പിരിച്ച് നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽനിന്നും കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വർഷം നമ്മുടെ പിരിവ് ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി കൂടുതൽ സ്റ്റാമ്പുകൾ, റസ്കൂ കാർഡുകൾ മുതലായവ അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അവ ശരിയായി വിനിയോഗിച്ചാൽ നല്ല ഒരു സംഖ്യ ലഭിക്കുന്നതാണ്. സഖ്യസ്ഥാപനത്തിനും സഖ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പിരിവിലും ഏവരുടേയും സഹകരണം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മാർപ്പാപ്പായുടെ വി. നാടുസന്ദർശനം

നല്ലകാര്യങ്ങൾചെയ്ത് ലോകത്തെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താനുള്ള കഴിവ് ജോൺ മാർപ്പാപ്പാ സ്റ്റാണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായി പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പായുണ്ടെന്ന് പ. പിതാവിന്റെ വിശുദ്ധനാടു സന്ദർശനം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധനാട്ടിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഊറടിത്തിൽ പ. പിതാവു നടത്തിയ സന്ദർശനം അഖിലലോകപ്രാധാന്യമുള്ള സംഭവമായിട്ടാണ് പരിണമിച്ചത്. അവിടത്തെ ഓരോ ചലനവും ഓരോ വാക്കും ടെലിവിഷൻവഴിയും റേഡിയോവഴിയും ലോകം മുഴുവനും ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും പ. പിതാവു തന്റെ യാത്രയെ 'പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു തീർത്ഥാടന'മായിട്ടാണ് വ്യാഖ്യാനിച്ചത്. പരസ്പര ശത്രുതയിൽ കഴിയുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളെല്ലാം മാർപ്പാപ്പായെ തുല്യസൗഹൃദത്തയോടെ ആദരിച്ചതും ഓർത്തഡോക്സ് സഭാനേതാക്കൾ പ. പിതാവിനെ സന്ദർശിച്ച സംഭാഷണം നടത്തിയെന്നുള്ളതും ഈ സന്ദർശനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവശേഷിക്കുന്ന ചോദ്യം മാർപ്പാപ്പാ 1964 ഡിസംബറിൽ ബോംബെയിൽ വരുമോ എന്നുള്ളതാണ്.

മൈലാപ്പൂർ കത്തീഡ്രലിൽ

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായെ സംസ്കരിച്ച സന്ദർശനം വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന മൈലാപ്പൂർ കത്തോലിക്കാ കത്തീഡ്രലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ശാകടീരത്തിനു മുകളിൽ നിൽക്കുകയാണോലിക്കാ ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ്

തിരുമേനി വി കർബാന ചൊല്ലുകയുണ്ടായി. യാക്കോബായ സഭയിലെ ഒരു ചെത്രാൻ ഇവിടെ വി. കർബാനയർപ്പിച്ചത് ഇതാദ്യമായിട്ടല്ല. ഇതിനുമുമ്പും യാക്കോബായ സഭയിലെ ഒരു ചെത്രാപ്പോലീത്താ അവിടെ വി. കർബാന അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വി കർബാനാനന്ദരതിരുമേനി മദ്രാസ് ആയുബിഷപ്പ് മോസ്സ്, റവ. മത്തിയാസ് തിരുമേനിയുമായി സംസാരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ പ്രഭാതക്ഷേണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. **വൈദികചരമം**

റവ. ഫാ. ഗിവർഗ്ഗീസ് ചന്ദ്രവിലേത്ത് ജനുവരി 13-ാം തീയതി രാത്രി 3. 30-ന് കത്താവിൽ നിദ്രാപിച്ഛിരിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരകമ്മം അഭിവന്ദ്യതിരുമേനി ഒട്ടനവധി വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ആഞ്ഞിലിടുന്ന പള്ളിയിൽ വച്ചു നടത്തിയിരിക്കുന്നു. പരേതാത്മാവിനുവേണ്ടി വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചാകണം. **R. I. P.**

For favours received

Inserted by

A. C. 2 George A.
245054 WOM. II
No. 2. Sqn. 3. G. T. S.
A. F. Jalahally, Bangalore, 15.